

סֵדֵר הַדְרָכָה מֵרֶחֶב בְּנוֹגַע לְתִקּוּנֵי עֲוֹנוֹת

- הספר מכיל אוסף של עוונות לגברים ולנשים, מספר 'לשון חכמים' של רבינו יוסף חיים, ועל פי ספר 'מנחת יהודה' של הרב יהודה פתיה וספרים נוספים וחשובים. תיקונים בשפה אנגלית ניתן למצוא בקבוצת הוואטסאפ ובאתר האינטרנט של ארגון 'ברית עולם' (פרטים בכריכה האחורית ובתחילת הספר), וכן באתר 'שער יוסף'. ניתן לקבלם בשליחת הודעת מייל לארגון (כתובת המייל בתחילת הספר).
- אשה נשואה צריכה רשות מבעלה עבור שימוש בכסף לצורך פדיון התעניות ואפילו אם היא עובדת. אם אינה יכולה לקבל אישור או אינה רוצה שבעלה ידע שהיא עושה תיקונים תפנה לארגון לקבלת יעוץ.
- התיקונים מתאימים לגבר ולאשה, ואשריהם של העושים תיקונים אלו שמועילים להם לכפרת עוונותיהם, ולא רק בימי השובבי"ם.
- אם צם מעלות השחר עד צאת הכוכבים כשצריך לצום 24 שעות כיום הכפורים (משקיעת החמה ועד למחרת בצאת הכוכבים), בְּיָדָאֵי שֵׁשׁ תּוֹעֵלֶת בְּצוּם כזה, אך התיקון אינו מושלם.

- שווי פדיון ימי התעניות הוא מחיר שווי סעודה של יום חול לכל יום תענית.
- אדם שהי בצמצום ואין ידו משגת, יתן לפחות מחיר סעודה של כ-240 גרם לחם עם 240 גרם לפתן, ששויה (שנת התשפ"א) הוא בין 5 ל 6 שח. מי שידו משגת יביא מטבע ששוה יותר, כפי השגת ידו. ומי שמוציא ממון בקלות לתענוגי העולם הזה וכשמגיע לתקוני נפשו מתנהג כדל ואביון, אחריות פדיונו ותיקון נפשו הם עליו בלבד.
- מי שאין לו אפשרות לתת את סכום הפדיון, יתן לפחות 5 שח בכל יום **עד שישלם את מספר ימי פדיון.**
- יש להזדרז ולהשלים את סכום הפדיון המלא כמה שיותר מהר, ומי שלא משלים אחריות התיקון עליו בלבד !
- לכתחילה עדיף לתת ביום הצום את מלא סכום הפדיון.
- מי שאין לו אפשרות כספית כרגע, בכל מקרה יעשה את התיקון, ויתחייב לתת את הפדיון ברגע שיהיה לו.
- את הפדיון יש לתת לאנשים עניים לומדי תורה, ואפשר להעביר את כסף הפדיון לרב יוסף שני שליט"א (0523145665) שיחלק לעניים לומדי תורה שמכיר או לארגון 'ברית עולם' (0527661162) שיחלקו לעניים לומדי תורה.
- אדם חולה שאסור לו לצום, יעשה הלימוד והפדיון גם ללא צום, וישתדל לעשות במקומו "תענית דיבור" ולא

ידבר שום דיבור של חול ביום זה ויהיה יום זה כולו קודש ללימוד ותפילה. וישתדל לבכות על הטאיו כי "שערי דמעה לא ננעלו", ויעשה התיקון כמה פעמים כי מי יודע בכמה אחוזים נתקן החטא בכל פעם.

- מי שאסור לו לצום, יכול למנות שליח שיצום במקומו, וניתן למנות שליח מארגון ברית עולם בתשלום סמלי (התקשרו 0527661162)

- ימי התעניות והצומות הם **בכל השנה**. וגם בחודש ניסן שבו אסורה תענית ציבור, **תענית יחיד מותרת** וכן בימים כאלו שאין אומרים בהם תחנון מותר לצום בהם צום יחיד שהרי הוא אומר וידוי ותחנון פרטי המופיע בסדר התיקון, פרט לחגים, מועדים, ראש חודש, ימי חנוכה, פורים, פסח סוכות וחול המועד שלהם, שמיני עצרת, שבועות, שבת וכו'. יש לקיים צום בימי חול בלבד.

- תענית ציבור **אינה** עולה בתור תענית יחיד.

- נוסח התיקון בלשון זכר למרות שהוא מתייחס גם לאשה. כל הזקוקים לעזרה בנושא התיקונים, שאלות ויעוץ, ניתן לפנות לארגון 'ברית עולם' בטלפונים הרשומים מעלה ובמייל.

- חשוב להתרחק מהדברים הגורמים לחטוא החל מחטאי פגם הברית וכן יתר החטאים.

- כל שמות הקודש הנמצאים בסוגרים או שמות כגון: יהו"ה, יאהדונה"י, אדנ"י וכדומה **אסור** וחטא חמור

**הוא להזכירם בפה בדיבור, אלא יהרהר אותם
במחשבה בלבד !**

● כל התקונים כוללים טבילה במקוה שחשובה מאוד לתקון, לכן גבר שאי אפשר לו ללכת למקוה בגלל חולי וכדו', יטבול בים, ואם גם זה אי אפשר יעשה התקון ללא טבילה.

● אשה שאי אפשר לה לטבול בעת התקון, כשתטבול בליל טהרתה תכוון גם על הצום שעשתה. אשה פנויה כשתנשא, תטבול גם את הטבילות לתקונים שעשתה.

● ישתדל להשיג חגורה משער עיזים לחגור בו מתניו בליל ויום התקון, אך **אם אין לו לא יעכב התקון** כדי למצוא חגורה כזו, כי כל יום שמזרז תקונו הוא רווח עצום. (לרכישת \ השאלת חגורת עיזים אפשר להתקשר: 0527661162)

~ קדם שְׁלִבַּשׁ שֶׁק הָעָשׂוּי מִשְׁעַר עִזִּים, יאמר:

לְשֵׁם יְחִוּד קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְשְׁכִינְתֵיהּ, בְּדַחֲלוֹ וּרְחִימוּ וּרְחִימוּ וּדְחִילוּ, לְיַחְדָּא י"ה בּו"ה בְּיַחְדָּא שְׁלִים (יהו"ה) בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל, הֲרִינִי מוֹכֵן לְלִבְשׁ שֶׁק עַל בְּשָׂרֵי כְּדֵי לְתַקֵּן מֵה שְׁפָגְמַתִּי בְּאוֹרוֹת הַקְּדוּשִׁים לְמַעַלָּה. וַיְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה יֵאֱהַדוּנְהִי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שְׁיֵהָא חָשׁוּב וּמְקַבֵּל וּמְרַצֶּה לְפָנֶיךָ כְּאֵלוּ כְּפִנְתֵי בְּכָל הַכְּפִנּוֹת הַרְאוּיּוֹת בְּלִבִּישַׁת הַשֶּׁק, וְיֵאִירוּ אַרְבַּע מֵאוֹת קוֹצִין קוֹדֵישִׁין דְּתַלְזִין בְּגִלְגֻלְתָּא דְּעַתִּיקָא קוֹדֵישָׁא אֶל מְקוּם הַקְּדוּשָׁה כְּרַצוֹנָךְ, וַיְהִיוּ מְאִירִים מִן הַנִּי"ה דְּמַלּוּי ע"ב (יו"ד ה"י וי"ו ה"י ע"ב.) אֶל הַנִּי"ה דְּמַלּוּי

ס"ג, (יו"ד ה"י וא"ו ה"י (ס"ג). ומן הַנּוֹ"ה דְּמַלּוּי ס"ג אֶל
הַנּוֹ"ה דְּמַלּוּי מ"ה, (יו"ד ה"א וא"ו ה"א (מ"ה). ומן הַנּוֹ"ה
דְּמַלּוּי מ"ה אֶל הַנּוֹ"ה דְּמַלּוּי כ"ן. (יו"ד ה"ה ו"ו ה"ה (כ"ן)
וַיְהִי נַעַם אֲדָנִי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יַדֵּינוּ כּוֹנֵנָה עָלֵינוּ
וּמַעֲשֵׂה יַדֵּינוּ כּוֹנֵנָה: וַיְהִי נַעַם אֲדָנִי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה
יַדֵּינוּ כּוֹנֵנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יַדֵּינוּ כּוֹנֵנָה:

~ יִלְבַּשׁ הַשֶּׁקַּע עַל בְּשָׂרוֹ, וַיִּרְחֹץ יָדָיו, וַיֹּאמֶר פְּסוּקִים אֱלוֹ:
חֲזָה הַוַּיִת עַד דֵּי כְרִסּוֹן רַמְיֹו וְעַתִּיק יוֹמִין יְתִיב, לְבוּשִׁיהַ כְּתֹלַג
חֲזָר וּשְׁעָר רֵאשִׁיהַ כְּעֵמֶר נִקְא, כְּרִסְיָהּ שְׁבִיבִין דֵּי נוֹר, גְּלַגְלוּהִי
נוֹר דְּדִלְק: כְּתוּנָת בַּד קֹדֶשׁ יִלְבָּשׁ וּמְכַנְסֵי בַד יִהְיוּ עַל בְּשָׂרוֹ,
וּבְאַבְנֵיט בַּד יִחְגַּר וּבְמַצְנָפֶת בַּד יִצְנַף, בְּגָדֵי קֹדֶשׁ הֵם וְרַחֵץ
בַּמַּיִם אֶת בְּשָׂרוֹ וּלְבָשֶׁם: תַּחֲטִיאוּנִי בְּאִזּוֹב וְאַטְהָר, תַּכְכִּסְנִי
וּמְשַׁלֵּג אֶלְבִּינֹן: בְּכֹל יַעַת יִהְיוּ בְּגָדֵיךָ לְבָנִים, וְשָׁמֶן עַל רֵאשִׁיךָ
אֶל יַחֲסֵר.

- בכל תיקון שכתוב לתת פרוטות, יתן לכל פרוטה שווי מטבע הכי קטן שמשתמשים בו **במדינתו**. בארץ ישראל (שנת התשפ"א) הוא מטבע של 10 אגורות.
- אם לא הספיק להשלים את סדר הלימוד ישלימו בשבת. יש **חשיבות רבה** לקרוא את הפסוקים השונים, כיוון וכל מילה בניקודה בזמן אמירתה עולה למעלה בהבל פיו, עד לרקיעים ומשם למעלה למעלה בעולמות עליונים, ופועלות מילים קדושות אלו הרבה מאוד בשמים בכדי לנקות את האדם בצורה מדוייקת ביותר.

- בכל תיקון שכתוב להקיף התיבה של בית הכנסת, הכוונה לתיבה שקורין עליה בתורה. ואין צורך שיהיה ספר תורה על התיבה. רצוי שגם האשה תשתדל לעשות זאת בשעות שאין אנשים בבית הכנסת. מי שהוא אנוס ולא יכול ללכת לבית כנסת ישתדל לעשות כן ביום אחר כשיוכל.
- **מי שחטא יותר מפעם אחת**, ישתדל לעשות תיקון לעונו לפחות 3 פעמים. ומי שחטא בכמה חטאים יעשה תיקון אחד על כל חטא וישלש כל תיקון לדוגמא: אם עושה תיקון על חטא פגם העיניים, פגם הברית, חילול שבת, יחזור על תיקונים אלו שוב כסדר הזה לפחות פעמיים נוספים.
- יש נשמות בעלי דרגה גבוהה שמדקדקים איתם יותר, ויתכן ולא יספיקו להם 3 תיקונים על החטא, אלא יעשו כמה שיותר תיקונים.
- כספי הפדיון צריך ליתנם לעניים יראי שמים בלבד. ואם יש לו במשפחתו קרובים כאלו הזקוקים לצדקה הם קודמים לאחרים. וראוי ליתנם לאברכים בעלי משפחות העוסקים בתורה הזקוקים לפרנסתם שמקיים בהם מצות צדקה והחזקת התורה גם יחד.
- כסף הפדיון הוא לעניים יראי שמים בלבד. אין לתת אותו לשום ארגון, גם לא לארגון 'ברית עולם' על מנת להזפיש ספרי תיקונים לזיכוי הרבים. אם רוצה, יכול לתרום לארגון 'ברית עולם' להזפיש ספרי תיקונים לזיכוי הרבים, בנוסף לכסף הפדיון, ודבר גדול הוא זה.

- אם יודע לקרוא הפסוקים המובאים בתיקונים השונים בטעמים יקרא את הפסוקים מתוך ספר עם טעמיהם.
- לכתחילה לא יקבל על עצמו בשבת להתענות ליום ראשון בכדי לא להפסיד סעודה רביעית שמעלתה יקרה מאוד.
- להרחקת אחיזה של טומאה ומזיקים חשוב לגזור ציפורני ידיים ורגלים ולהשליכם לאשפה, להקפיד על ברכות השחר בכל יום, נטילת ידים בכל בוקר לפי ההלכה ונטילת ידים אם נגעו בטומאה, ציצית קטן, כיסוי ראש מטפחת לאשה, צניעות הבגדים של גבר ואשה (לא בגדים קרועים, פרוצים, צמודים וכו').
- יום הכיפורים מכפר על כל העוונות אבל מצריך יסורים. התיקונים הם במקום היסורים.
- תיקון הכללי שתיקן רבינו נחמן מועיל דווקא למי שראה קרי לילה בלבד כפי שמציין פעמים רבות בליקוטי מוהר"ן ובספריו.
- מותר לכתחילה בתעניות אלו לשטוף הפה ולצחצח שיניים כאשר הראש רכון כלפי מטה.
- תעניות אלו חייב להתענות אפילו תלמיד חכם שמתבטל מהתורה בגללם.
- אדם שראה קרי, או שנכשל אפילו בפגם קטן, ירוץ למקווה, ובמיוחד אם היה זה באמצע תקופת התיקונים, כי נפילה בזמן התיקונים באה בעיקר, בגלל שהקליפות הטמאות, מנסים לייאש את האדם ולהחטיא אותו, ובכך

לבטלו מלהמשיך בסדר התיקונים, לכן לא יתיימש אלא להיפך, יתגבר במלחמתו נגד הטומאה ויגביר את צד הקדושה עוד יותר.

● חטאים ועוונות הם סיבה אחת מסיבות רבות שמובילות את האדם חס ושלום לחשוב לשים קץ לחייו, **דבר שהתורה אוסרת!** שמענו על אנשים ובחורים שברוך השם תיקנו עוונם, שמחת החיים חזרה אליהם, ולא האמינו איך בכלל חשבו על מחשבות אובדניות אסורות אלו.

● משניות ותנ"ך לליל שבועות, תנ"ך, אדרא רבא, זוטא ועוד, וכן את כל תיקוני העוונות ניתן להוריד בתור קובץ ישירות מאתר ברית עולם.

שְׁאֵלוֹת חֲשׁוּבוֹת פְּשָׁאָלוּ אֶת הָאֲרָגוֹן

פְּדִיוֹן יְמֵי הַתְּעֵנִית...

~ **שאלה:** האם ניתן לעשות 'הנחה' ולהוריד את דמי הפדיון לשקל כמו קניה מרובה בסיטונאות?

= **תשובה:** קניה סיטונאית פירושה קניה מרוכזת של מוצר\ים רבים מאוד על ידי מפעלים וכדומה - ולכן הגיוני נותנים הנחה רצינית לקונה עבור קניה זו. המקרה של צום תענית, הוא אחר. כאן האדם העורך תיקון על חטאיו, אינו

קונה קניה סיטונאית בסדר גודל של מפעל שבעקבותיה יש לתת לו הנחה על קניה זו, ולכן לא ניתן להוריד את מחיר דמי הפדיון.

בנוסף אדם אשר יתן לאברך עני עם עשרה ילדים שקל או שני שקלים עבור סעודה ליום, בתמורה לתעניות שעל האדם להתענות, כפול 84 לדוגמא, במציאות, אותו אברך לא יוכל לקנות בשקל זה שום סעודה של 240 גרם לחם ו 240 גרם לפתן. והרי אדם שחטא, צריך להיות אמיתי עם בורא עולם ועם עצמו, ועליו לתת פדיון שראוי לקנית מספר הסעודות כתחליף למספר ימי התענית שהיה עליו להתענות. ומספר ימי התעניות הם כמספר שמות הקודש בהם פגם. ודבר נוסף. אדם שקשה לו להשיג את כל סכום הפדיון, וגם אדם שיש לו אבל קשה לו להוציא מכיסו את דמי הפדיון ('צובט לו בכיס') – אותו אדם מבין טוב מאוד, שהחטא עולה ביוקר, תרתי משמע. ומבין שלא כדאי, ולא משתלם לו לחטוא שוב בפעם הבאה. כך גם המלחמות שלו ביצר הרע בפעמים הבאות יסתיימו בנצחונות גדולות על היצר הרע, ולא יפול לידי כלל.

~ **שאלה:** האם ניתן לתת פדיון בשווי מטבע בעל הערך הנמוך ביותר במדינה (10 אגורות) כפול ימי התענית ?

= **תשובה:** מצד אחד הרעיון הוא רעיון מעולה, כיוון והוא מתאים לגימ' של שמות הקודש שהאדם פגם בהם בחטאו.

אבל כפי האמור לעיל, אם אדם מקיים תיקון לזרע לבטלה, ועליו לצום 84 תעניות, ובמקום לתת דמי סעודה כפול 10 שהם 840 שח או כפול 5 שהם 420 שח, ונותן 8.4 שח לאברך עני שיקנה ב 10 אגורות לכל יום מימי התעניות סעודה שתכפר עבור האדם שחטא, ישמעו אזניך כמה הדבר לא הגיוני. זה כמו לתת 10 אגורות לעני ולומר לו בשמחה: זה פדיון ממני עבור קניית סעודה, תהנה! במקרה הטוב הוא ישאיר את המטבע אצלו, במקרה בפחות טוב הוא יכעס ויזרוק עליך את המטבע. הדבר הטוב שאולי יצא לך מזה הוא שתקבל בזיונות. וכאן יש להעיר שחשוב לתת לעני שלומד תורה ושומר מצוות. ובדמי הפדיון הוא יכול לשלם עבור מים, ארנונה, חשמל, מזון שקונה, בגדים, שכירות ועוד.

~ **שאלה:** בהודו, בגלל העוני הכבד, ניתן לקנות הרבה סעודות בכמה שקלים בודדים בלבד. האם אני יכול פה בישראל, לתת פדיון של כמה שקלים בלבד עבור תיקון שברצוני לעשות? לדוגמא תיקון לפגם העינים 2 או 1.8 שקלים עבור 18 תעניות, או תיקון לזרע לבטלה 10 או 8.4 שח עבור 84 תעניות וכן הלאה?

= **תשובה:** ההצעה אינה רלוונטית בכלל, ודומה השאלה לשאלה הקודמת. ומדוע ההצעה אינה הגיונית? כיוון ועל האדם שצם לתת לעני שווי סעודה במקום בו העני גר, שבמקום בו הוא גר הוא יוכל לממש זאת לצרכיו (בין אם

סעודה, חשמל, מים, ביגוד וכדומה). אם תיתן לו 2 שקלים בכדי שיקנה 18 סעודות – הדבר הרי לא הגיוני, לא מציאותי, וכל אחד מבין שזו בדיחה לא כל כך מוצלחת ואפילו גרועה. ונניח ותרצה להתנהג כמו בהודו, ולתת לו 2 שקלים דמי פדיון לקניית 18 סעודות הנקנות בהודו, שבארץ אין לו אפשרות לקנות אותן כי זהו המצב הכלכלי בארץ, כדאי מאוד שתצרף בנוסף ל 2 השקלים כרטיס טיסה להודו בכדי שיוכל לקנות אותן שם. וכן חשוב לא לשכוח לצרף כרטיס טיסה חזור, הרי אתה לא רוצה שהוא ישאר בהודו נכון? ... ולא רק זה, אלא שבנוסף הדבר מראה על בריחה מהמציאות, ועל 'לצאת ידי חובה', ועל אמירה פנימית של 'איזה עון חמור כבר עשיתי?'. ויש לדעת שבתיקון אמיתי נדרשת רצינות וכובד ראש, וידוי וכפרה אמיתית בכדי שיכופר לך על העון החמור שעשית, ואם אתה מזלזל ומחפש הצדקות וקומבינות לברוח מאחראיות על העון החמור שעשית, ורוצה להפטר מהתיקון כמה שיותר מהר, ועושה את התיקון רק כדי לצאת ידי חובה, הדבר מזעזע. הרי מדוע אדם עושה תיקון? שיכופר לו וימחק לו העון. שיהיה נקי. ואם אתה עושה את התיקון בצורה כזו, איך תראה הכפרה שלך? הרי זו איוולות וכסלות. יש לך הזדמנות פז, הזגמנות נדירה לכפר על מעשיך, לכפר על נפשך, ובקלות רבה כל כך, ובמקום זה אתה עובד ומרמה את עצמך. ועל. חבל.

~ **שאלה:** אני בחור ישיבה, מבין מאוד את חשיבות

התיקונים, ומאוד רוצה לעשות אותם. כרגע אין לי את סכום הפדיון במלואו אלא רק שמינית ממנו וגם זה לא. מה עלי לעשות?

= **תשובה:** אדם שאין לו אלא כמה אחוזים מדמי הפדיון, אל ימנע מעצמו מלעשות תענית, וידוי ואת יתר חלקי התיקון. ויתן את דמי הפדיון ברגע שיהיה לו. במידה וברשותו כמה שקלים בודדים, יתן אותם כעת בתור התחלה ('להתחיל תהליך'), וישלים לאט לאט את דמי הפדיון, עד שישלים את הפדיון במלואו.

~ **שאלה:** האם אוכל להעביר את כסף הפדיון לארגון 'ברית עולם' להוצאת ספרי תיקונים לזיכוי הרבים?

= **תשובה:** זוהי שאלה חשובה מאוד ששואלים אתה אנשים רבים. ישנה תשובה הנקראת תשובת המשקל. והיא – כתחליף לחטא שחטא, יעשה תשובה לכיוון החיובי ובמקום הכשלת הרבים, או עשיית חטא, יפסע לצד השני של המשקל, ויזכה את הרבים, יזהיר אותם וימנע מהם מלעשות את אותו חטא שחטא בו. הדבר כמובן מאוד חשוב, ומאוד נכון לעשותו. ואשריו של אדם המסייע להזדפסת ספרי תיקונים ומסייע לאנשים רבים לתקן. אך יש חולקים ואומרים על החוטא לתת את הפדיון לעני לומד תורה ושומר מצות, כתחליף לימי התעניות, בכדי שישתמש בפדיון זה לכפרתו של החוטא. ואין הכוונה כאן עני בדעת כיוון

ורבותינו המקובלים פירשו שחור על גבי לבן (מנחת יהודה, לשון חכמים, שדי תפוחים, ועוד) שעל אותו עני להשתמש בדמי פדיון זה לצרכי ביתו, ופדיון זה אמור לעבור כולו אליו. ובספרי תיקונים לזיכוי הרבים, עד כמה שחשוב ביותר העניין, ומצוה גדולה היא זו, לא יסייעו לאותו עני בקניית סעודה, או בסיוע בצרכי ביתו, או לילדיו וכדומה.

לכן כל המעוניין לתרום לזיכוי הרבים בנפרד מהפדיון, מצוה גדולה לעשות כן, ויכול לתרום להוצאת הספרים החדשים וספרי התיקונים של ארגון 'ברית עולם', בהם תיקוני פגמי הברית לגברים ונשים ותיקונים נוספים כחילול שבת, אכילת חמץ בפסח, תיקון למי שנטמא לשדים ועוד, בטלפונים המופיעים בעמודים הראשונים בספר.

משך זמן התענית...

~ **שאלה:** האר"י זצוק"ל כתב שמועיל בהחלט לעשות תיקון בו צמים מעלות השחר עד צאת הכוכבים, אם כך מדוע ארגון 'ברית עולם' כותב לצום תענית כמו יום הכפורים מהשקיעה עד למחרת בצאת הכוכבים? **והאם** יש הבדל בין צום תענית מעלות השחר ועד צאת הכוכבים לבין צום מהשקיעה עד למחרת בצאת הכוכבים?

= **תשובה:** נביא את תשובתו הנפלאה והמפורטת בעניינים שהזכרנו עפ"י שאלה שנשאל רבינו יוסף חיים זצ"ל אשר

בה משולבים מקורות חכמינו ז"ל, ולאחר מכן נסכם את הדברים. ויש לציין, כי אדם שעושה תענית מעלות השחר עד צאת בכוכבים, הדבר מצוין ומעולה, וטוב שהוא עושה כך, אך ידע שכיוון ולא חיבר מידת לילה עם מידת יום, צום שכזה הוא נחשב צום, ומועיל בעשרות אחוזים לתיקון שעושה, אך לא במאת האחוזים.

ספר 'רב פעלים', חלק ג, אורח חיים, ל"ה

פדיון התענית בכסף לצדקה למי שנתחייב בהם בעבור עונותיו ואנוס הוא שאינו יכול להתענות מספר הימים שקצב רבינו האר"י ז"ל בתיקון עונות, אם יש לפדיון זה שנהגו בו העולם שורש וטעם מפי סופרים ומפי ספרים שיועיל להשלים מספר הימים שנתחייב האדם להתענות בעבור תיקון עונות:

גם ילמדנו למה לא יועיל התענית בלילה להיות נחשב בפ"ע עם הימים, ד"מ אם התענה לילה ויום יהיה נחשב לשני תעניות של שני ימים:

גם ילמדנו אם אדם חטא בדבר אחד כמה פעמים אם יספיק לו לעשות תיקון של רבינו האר"י ז"ל פעם אחת בשביל הכל, או אם צריך תיקון על כל פעם בפני עצמו:

עוד ילמדנו אדם שרוצה לעשות הפסקות בשביל תיקון

עונות ורוצה לעשות ההפסקה אחר סעודה שלישית ויתענה ליל א' ויום א' וליל ב' ויום ב' אם מותר לעשות כך אע"ג דמפסיד בזה סעודה רביעית, או"ד לא אריך למעבד הכי. ואם יש לו הכריח כזה בשנת העיבור שהמולד הוא תוך עשרה שעות קודם ר"ח שכתוב בספר אמת ליעקב אם יתענה ל"ח שעות קודם המולד נחשב לארבע מאות תעניות, ונזדמן זה בר"ח שחל ליל שלישי בשבת שמוכרח לעשות ההפסקה בסוף יום השבת ולהתענות בליל מוצאי שבת, אי אריך למעבד הכי כיון דאינו יכול לדחות תיקון זה ליום אחר, על הכל יורינו ושכמ"ה:

תשובה. כתב הרב המקובל האלהי בעל **חסד לאברהם** ז"ל במעין רביעי עין יעקב נהר מ"ה וז"ל ודע כי הרוצה לחזור בתשובה ואינו יכול להתענות ארבעים יום, או ג' ימים לילה ויום, יכול לפדותם בארבעים איסרי כסף מזוקק לצדקה, וכן מי שהיה בדעתו להתענות יום אחד, בנתינת איסר אחד של כסף מזוקק לצדקה יכול לפדותו, ובלבד שלא יהיה תענית ציבור עכ"ל, ומצינו להרב **נאמן שמואל** סוף סי' ח' שכתב שיש פדיון לתענית שמתחייב בו האדם בעבור עונו, ונתן שם שיעור מטבע שהיה בזמנו, וסיים כך למדתי מדברי אדירי כבירי רבני גאוני עולם ואשמע בקולם ע"ש, וגם **מור"ם בא"ח** סי' של"ד הביא מן **הגאון מהרא"י** ז"ל שיש פדיון לתענית, ובאמת ענין הפדיון שיועיל לתענית לפדותו בצדקה, ובפרט לאנוס, זה מפורש בכמה ספרים ואין צורך להאריך ולהביא דבריהם, ואחרון אחרון חביב הוא **הגאון חיד"א** ז"ל בספרו יוסף בסדר סי' ג' כ"כ היה דבר זה ברור אצלו שתקנו

בבקשה ותפלה שעורך אותה האדם לפני השי"ת בזה"ל: וברוב רחמיך הודעתנו ע"י עבדיך לתקן נפשינו על צום מה כמספר ומפקד שמות הקדושים אשר פגמנו בהם להתענות ארבעים יום בזה"ז כמספר ארבעה יודי"ן דשם ע"ב. וגלוי וידוע לפניך כי חפץ הייתי לעשות תיקון זה בכל לב אך אין בי כח וכשל כוחי להתענות ארבעים יום רצופים, ולכן אני מפריש היום ארבעה פרוטות כסף לצדקה כי כן יסדו עבדיך לפדות בכסף כל תענית ע"כ ע"ש, ושם ציין על דברי הרב חס"ל ונאמן שמואל הנז"ל ע"ש:

ומיהו נ"ל בס"ד אם פודה תעניות של תיקוני עונות שגילה סודם רבינו האר"י זלה"ה בשער רוח"ק הן פ"ד לשז"ל והן רל"ג למשכב זכור ושכ"ה לא"א וכיוצא באלו שמספר התעניות מכוונים כנגד מספר שמות הקודש שפגם בהם, שצריך לסדר הכסף בהפרשתו לצדקה ע"פ סדר מספר השמות שצריך לתקנם כאשר עושין בסדר פדיון החולה בק"ס פרוטות ככתוב בספר אמת ליעקב ובשאר ספרים: והנה על עיקר הענין של שאלה זו שיועיל הפדיון בצדקה בשביל חיוב התעניות שחייבים להתענות בעבור תיקון עוונות, מלבד כי הבאתי לעיל כי כן יסדו חכמים בדבר ובודאי יש לנו לסמוך עליהם ככתוב על פי התורה אשר יורוך, הנה אנא עבדאי טעם נכון בעזה"י ע"פ הסברה שיש לה סמך חזק מדברי רבינו האר"י ז"ל עצמו, והוא חדא דודאי ראוי שתועיל הצדקה במקום תענית מפני כי התענית תיקונו בעשיה, והצדקה ג"כ היא מתקנת בעשיה, וגם כי

התענית הוא במקום הקרבן שמקריב חלבו ודמו, והצדקה היא כמו קרבן, ואדרבה ארז"ל גדולה צדקה יותר מן הקרבנות שנאמר נבחר לה' מזבח וכנז' בגמרא, ועוד כשפודה התעניות בכסף, הנה אותו היום שפודה בו סך כל התעניות שחייב בהם הוא מתענה בו כמו יוה"כ (יום הכפורים) שהוא תענית לילה ויום, נמצא הוא מתענה בעת שפודה התעניות כולם בצדקה, ולכן בצירוף הצדקה עם תענית של אותו היום יש לומר שיועיל הפדיון של כל הימים באותה צדקה:

וטעם זה יש לי לעשות לו הכרח בס"ד מדברי רבינו האר"י ז"ל בעצמו, והוא כי מצינו שכל סך מספר הימים אשר הודיע רבינו האר"י ז"ל לתיקון כל עון ועון כולם מספרם מיוסד כנגד מספר השמות שפגם בהם האדם בעון שעשה, נמצא מספר הימים הוא לעיכובא דא"א לחסר מהם יום אחד מאחר שמספרם מכוון כנגד מספר שמות הקודש שפגם בהם, והנה עכ"ז מצינו שפירש רבינו האר"י ז"ל ואמר הפסקה של ב' ימים וב' לילות תועיל ותספיק בעד כ"ז יום, והפסקה של ג' ימים וג' לילות תספיק בעד ארבעים יום, נמצא אינו מוכרח שיהיו פרטי הימים מכוונים כנגד פרטים של חשבון שמות הקודש שפגם בהם האדם שבא לתקנם עתה, אלא האיכות של ימי התענית יספיקו להיות עולה מספר ימים אלו כנגד פרטי ימי התענית שצריך להתענות כנגד חשבון שמות הקודש ד"מ תיקון שז"ל צריך פ"ד יום רצופים כנגד מספר פ"ד של שמות הקודש שפגם בהם, ואמר רבינו ז"ל אם

יתענה ג' הפסקות של ב' ימים וב' לילות (פירוש ג' פעמים תענית שכל אחת מהן ב' ימים וב' לילות – לילה יום לילה יום רצוף כיום כפור – ב"ע), וגם שלשה ימים נפרדים (פירוש מעלות השחר עד צאת הכוכבים – ב"ע) נחשבים ימים אלו לפ"ד ימים של תענית שיועילו לתקן שמות הקודש שהם מספר פ"ד, ואע"ג שבימים אלו שהתענה אין בהם מספר מכוון כנגד מספר פ"ד של שמות הקודש עכ"ז איכות הצער שלהם מגדיל ומרבה אותם להיותם נחשבים פ"ד יום נפרדים, וכן יש לומר כאן: מצות הצדקה שמפריש באותו היום שהוא מגדיל ומרבה כח התענית של אותו היום כאלו הוא התענה פ"ד יום נפרדים שהם כנגד מספר פ"ד של שמות הקודש, נמצא מצינו דוגמה לענין זה של פדיון הצדקה בענין התעניות עצמם שגילה רבינו האר"י ז"ל, ורק ההפרש הוא דהתם (ששם – ב"ע) ההגדלה של ההפסקות לעשות חשבונם מכוון כנגד חשבון שמות הקודש הוא **מכת צער של תענית**, שצער התענית של ההפסקות הרב הוא מגדיל את ימי ההפסקות כאלו חשבונם גדול ומכוון כנגד מספר שמות הקודש, וכאן אנחנו אומרים שהצדקה מגדלת את יום התענית ההוא (תענית כיום כפור – ב"ע) לעשות חשבוננו גדול ורב שיהיה מכוון כנגד מספר שמות הקודש:

איך שיהיה פדיון התעניות בצדקה למי שהוא אנוס ואינו יכול להתענות הוא מפורש בדברי גאוני עולם, ובודאי אשר תקנו ויסדו הוא רצוי ומקובל לפני השי"ת, וכבר נצטוינו בתורה על פי התורה אשר ירוך וכו' ואין לומר זה נאמר על

הראשונים דוקא, הלא אמרו יפתח בדורו כשמואל בדורו, ובודאי גם האחרונים ז"ל כונתם לש"ש ורוח ה' דבר במ ומלתו על לשונם, ובפרט דאנא עבדא הסברתי לענין זה הסבר ועשיית סמוכין מדברי רבינו האר"י ז"ל עצמו שדקדקתי מדבריו דוגמה לדבר זה, על כן כל מי שהוא אנוס גמור ואינו יכול להתענות מספר תעניות בשלימות כאשר פירש רבינו האר"י ז"ל ישתדל לפדות תעניות שלו בכסף לצדקה, אך יעשה כאשר כתבתי לעיל לסדר הכסף ע"פ סדר חשבון השמות הקודש כדרך שעושין בפדיון החולה, וגם צריך שיעשה הפדיון ביום שיקבל עליו תענית כתענית יוה"כ לילה ויום, ונכון לבו בטוח בשברון הלב ובצדקה ובכונה שעושה בפדיון ובתענית אותו היום שיתוקן פגם שעשה בעונו כאלו עשה תעניות גמורים ושלמים ע"פ רבינו האר"י זלה"ה:

יודע שהיה מקום להקשות בהא דמצינו בפוסקים פדיון לקרבן חטאת כמ"ש מור"ם ז"ל בסי' של"ד מהא דאיתא בגמרא דשבת דף י"ב על רבי ישמעאל שקרא והטה וכתב על פנקסו כשיבנה בהמ"ק אביא חטאת שמינה דאמאי לא פדה החטאת בצדקה, אך תרצתי ד"ז דאה"ן עשה פדיון בצדקה, אך לא סגי ליה לצאת י"ח בפדיון זה בעבור כל הקרבן כולו, יען כי קרבן חטאת חלק ממנו למזבח, ובעבור חלק המזבח שהוא חלק גבוה סגי ליה בצדקה, אבל חלק הנאכל לכהנים לא סגי ליה בצדקה אלא צריך שיאכלו אותו הכהנים, ולכן כתב שיביא קרבן חטאת שמינה כדי לצאת י"ח

בחלק שאוכלים הכהנים ג"כ, ואה"ן אם היה עליו חיוב קרבן
עולה דכולא לגבוה סלקא סגי ליה בפדיון צדקה:

ועל השאלה השנית ששאלת למה לא נחשב הלילה לבדו
לתענית בפ"ע, תשובה דבר זה מפורש טעמו בדברי רבינו
האר"י ז"ל בשער רוח הקודש דף ז' ע"ב וז"ל: נבאר טעם
למה המתענה ג' ימים רצופים לילה ויום הם חשובים כמו מ'
יום רצופים בלתי לילותיהם. הענין הוא כי ענין ג' תעניות
אלו נמשכים מסוד מצח העליון דא"א אשר יש שם הוי"ה
דע"ב במלוי ארבעה יודי"ן אשר הם בגי' מ' ואלו הם מנין מ'
תעניות, אבל לפי שכל הוי"ה הזאת היא בגי' ע"ב, ובשלשה
תעניות רצופים לילה ויום יש ע"ב שעות, לכן הם חשובים
כמו מ' יום בלי לילותיהם והנה ז"ס מ' יום ומ' לילה שהתענה
מרע"ה בהר סיני בקבלת התורה, והם כנגד מ' יום דתפארת,
ומ' דמלכות ולכן היו מ' יום ומ' לילה, אבל אנחנו אין בנו כח
לתקן את המלכות הנקראת לילה, לפי שהיא למטה ורגליה
יורדות מות כנודע, ולכן אין אנחנו מתענים רק מ' ימים
לתקן את התפארת בלבד, ואין אנחנו מתענים גם הלילות
שהם כנגד המלכות, והמתענה ב' ימים רצופים עם לילותיהם
חשובים כאלו התענה כ"ז יום, והמתענה יום אחד ולילו עמו
כמו יוה"כ וט' באב אינו חשוב כי אם תענית יום אחד בלבד,
ונמצא כי המתענה שלשה ימים רצופים עם לילותיהם הנה
היום הראשון נחשב לתענית אחד בלבד, ובהתחבר עמו יום
השני נחשבים לכ"ז שהם שני שלישי מ' יום, ובהתחבר
עמהם יום השלישי שהוא י"ג ימים שלישי מ' אז נשלמים

למספר מ' יום בלתי רצופים עכ"ל ע"ש:

נמצינו למידין מדברי רבינו ז"ל הנז"ל, **הא דאין נחשב תענית הלילה לתענית בפני עצמה מפני שאין בנו כח לתקן המלכות הנקראת לילה, אמנם יש צורך בתענית הלילה כדי להגדיל על ידו איכות תענית היום הבא אחריו כי מחמת שקדם לו תענית הלילה, אז יתמעט חלבו ודמו ביום יותר, ואין המעטה זו לפי חשבון של בני אדם כי באמת אתה רואה שביום השני של הפסקה מתמעט חלבו ודמו כפליים על יום השלישי של הפסקה, אע"פ שהוא אחרון, דהא יום שני של הפסקה נחשב ככ"ו יום, ויום השלישי של הפסקה נחשב כ"ג יום, אך זה הוא מפלאות תמים דעים אשר קבל רבינו האר"י ז"ל מפי אליהו זכור לטוב, ואין זה החשבון כפי חשבון השערת השכל של בני אדם:**

ואם תאמר א"כ למה אמר רבינו ז"ל דהמתענה יום אחד ולילו עמו כמי יוה"כ אינו חשוב כי אם תענית יום אחד בלבד, והלא כיון שקדם הלילה ליום בתענית צריך שיגדל איכות תענית היום שיתמעט חלבו ודמו יותר בערך שלש או ארבע יום ולפחות יהיה ערך ב' ימים, זה אינו, כי כיון דבלילה הראשונה אכל סעדה המפסקת מבע"י סמוך ללילה ובאותה הלילה כריסו מלאה מאכילת סעודה המפסקת אינו רעב באותה הלילה כדי שיגדיל בזה איכות תענית היום, כי אין איכות תענית היום מתגדל אלא מכח הרעבון שקדם לו בלילה, ובאותה הלילה לא היה לו רעבון, ואע"פ שנתעכלה

אכילת סעודה המפסקת אחר שש שעות עכ"ז לא התחיל בו רעבון ואין זה חשוב כלום, משא"כ לילה של יום השני דהפסקה שהיה לו בה רעבון הרבה, על כן יגדיל הרעבון הזה את איכות תענית היום השני כמ"ש רבינו ז"ל:

וראיתי במגיד משרים למרן ז"ל בריש הספר באזהרות ותיקונים בדף ג' ע"א שאמר המגיד למרן ז"ל וז"ל, וסוד התענית ביום הוא לפי שמדת יום הוא יותר רוחני, וכשהאדם מתענה בו עושה אותו רוחני לגמרי אבל הלילה רומז למלכות והיא ממונה על אכילה ושתייה וראוי לתת לה חלקה בסוד לא תחסום שור בדישו, ומי שמתענה גם בלילה הוא עילוי גדול, לפי שעושה מגופני רוחני עכ"ל, ונ"ל דאין זה סותר עם דברי רבינו האר"י ז"ל שהבאתי לעיל, דלעולם גם המגיד יודה דאין אנחנו יכולים לתקן בתענית הלילה, ומה שכתב הוא עילוי גדול, לפי שעושה מגופני רוחני רוצה לומר הוא שבח גדול למתענה בו כי עת של הלילה הוא עת אכילה שהוא גופני והוא עושהו רוחני שמתענה בו, ולכן הוא עילוי ושבח לו, אבל אה"ן אין בו כח לתקן בתענית הלילה לבדו, כמו שיכול לתקן בתענית היום.

ושמעתי יש מי שאומר שאם האדם ניעור בלילה והוא מתענה זה נחשב לתענית, אבל אם ישן השינה משביעתו וכאלו אכל ולא התענה עכ"ז, ונראה דברים אלו אין בהם ממש, חדא דרבינו האר"י ז"ל אמר הטעם להדיח דאין אנחנו יכולים לתקן בתענית הלילה, ולא תלה שום דבר בשינה,

ועוד לפ"ד אלו א"כ אם ביום השני של הפסקה ישן כל היום כולו אבד ממנו חשבון של כ"ו יום, כי השינה משביעתו ואינו מתמעט ממנו חלבו ודמו, ובאמת רבינו האר"י ז"ל בכל תעניות של הפסקות ושל נפרדים שאמרם בתיקוני עונות לא עשה תנאי ע"מ שלא ישן האדם ביום תעניתו, וראיתי בספר נפש חיים להרב הרח"ף ז"ל דף רכ"ד שכתב מצינו במדרש שוחר טוב סי' וא"ו ע"פ אל תתן שינה לעיניך, ד"א אל תתן שינה לעיניך מלישב בתענית שהתענית קרובה לתשובה ע"כ, וכתב הרב המחבר ז"ל וז"ל ויתכן דבאו לשלול בשפת לשונם בענין תיקון ל"ו שעות וכיוצא, דיש תיקנים בדרך תשובה דצריך להיות נעור כל הלילה, ובתענית עכ"ל, ואחה"מ אין דבר זה במשמע, אך אורחא דמלתא הוא דהלן בתענית של הפסקה וכיוצא, שנשאר בתעניתו של יום דמתמעט שינתי בלילה, כיון דאין מאכל בבטנו להתעכל ומעלה אידים:

והנה בסה"ק רב ברכות דף קס"ה חקרתי בענין אדם המקבל עליו תענית בלילה בלבד, אם נחשב זה לתענית, ושם הבאתי דברי רבינו האר"י ז"ל בשער רוח הקודש הנז"ל שאמר אין בנו כח לתקן בתענית הלילה, ואנא עבדא עשיתי שם טעם אחר דהתענית הוא במקום הקרבן שמקריב האדם חלבו ודמו, כמ"ש בזוהר הקדוש ובדברי רבינו האר"י ז"ל, וידוע דאין עבודה של קרבנות בלילה אלא רק ביום, ולכן התענית כיון שהוא במקום קרבן צריך להיות ביום, ומה שהכריח רבינו האר"י ז"ל להתענות בלילה ג"כ בתענות של

הפסקות לאו דעביד עיקר מגוף התענית של לילה בפ"ע אלא העיקר הוא תענית היום, ורק הלילה מהני להגדיל איכות התענית של היום, כי כיון שקדם רעבון של הלילה יתמעט חלבו ודמו ביום הבא אחר הלילה ביותר כ"ו פעמים על תענית יום נפרד שיהיה נחשב אותו היום ככ"ו יום ע"ש:

ודע דיש בענין זה של תענית הלילה מקום שאלה לשאול מאחר דהורה לנו רבינו האר"י ז"ל דאנחנו אין בנו כח לתקן את המלכות הנקראת לילה, לכן עיקר התענית שלנו הוא ביום, א"כ למה יש יתרון לתענית של יום אם מתענין עמו גם בלילה כמו יוה"כ, דבשלמא על יוה"כ אין לשאול כי גזרת הכתוב הוא זה שצוה להתענות לילה ויום, אבל השאלה היא על תענית צבור שגוזרין ב"ד הן בעצירת גשמים, הן בשאר דברים האמורים בה, תענית שגוזרין התענית לילה ויום והן על מה שגזרו בתענית ט' באב, דמאחר דאין אנחנו יכולין לתקן בתענית הלילה, למה יתענה האדם בלילה. ונ"ל בס"ד דאף על גב דאין בנו כח לתקן בלילה עם כל זה יהיה קצת תיקון כמ"ש בסוד ספירת העומר דאור מקיף נמשך ע"י הברכה, אך אור פנימי נמשך ע"י הקרבן, ועתה אין בנו כח לזה, ועכ"ז אומרים אחר הברכה יחזיר עבודת בהמ"ק, וע"י כך נתקן איזה תיקון בבחינת או"פ ע"ש, כן כאן ודאי נתקן קצת בתענית הלילה, על כן יש בו יתרון, מיהו זה דוקא אם מתענים בו דרך אגב עם היום, אבל לקבל עליו תענית בלילה בלבד, זה אינו, כי בהכי יש לחוש לדברי המגיד שאמר למרן ז"ל דאיכא בזה משום לא תחסום שור

בדישו, שבזה יתעורר עליו קטרוג מן המקטרגים, אבל בדרך
אגב בצירופו עם היום ליכא התעוררות קטרוג ולית לן
בה:

ועל שאלה השלישית ששאלת באדם שחטא בדבר אחד כמה
פעמים אם יספיק לו לעשות תיקון שאמר רבינו האר"י ז"ל
פעם אחת על הכל, או צריך לעשות על כל פעם תיקון בפ"ע.
תשובה ספק זה הביאו הגאון בעל חוט השני סי' מ"ז והביא
בשם הרוקח דיש להקל בפעם אחת על כל הפעמים שעבר
כדי שלא לנעול דלת, והכי דייק מדברי רי"ו ז"ל, אך הגאון
המחבר הסכים שיעשה הסדר אשר סידרוהו בתיקון שני
פעמים דוקא אע"פ שחטא כמה פעמים, והביא דבריו הרב
פרי האדמה ח"ג בהלכות תשובה פרק ז' וכתב ק"ל אמאי לא
הוכיח הרב דבר זה מדברי הרמב"ם בפירוש המשנה במס'
נזיר פ"ו משנה ד' מי שנענש בעוה"ז או על ידי ב"ד והתודה
נתכפר לו על הכל אפילו שעשה כמה פעמים אותו עון והיינו
טעמא מצד התשובה שעשה בכל לבבו, ולא מצד העונש
שמענישין אותו ב"ד יכופר אותו עון שעשה כמה פעמים
אלא מצד התשובה והודוי יע"ש, הרי מבואר מדברי רבינו
ז"ל בהדיה דמשנענש עונש פעם אחת באותו עון כיון
שהתודה ועשה תשובה שלימה נתכפר לו אפילו עבר עליו
כמה פעמים, ואיך לא זכר שר המסכי"ם להביא ראיה מדברי
רבינו ז"ל, עכ"ד הרב פה"א ע"ש:

והנה באמת עינא דשפיר חזי בדברי רבינו הגדול האר"י ז"ל

שפירש כמה תיקוני עונות על כמה דברים חמורים ואמרינהו בסתמא ולא פירש אם צריך לעשות התיקון על כל פעם בפ"ע, הנה בודאי סתמו כפירושו דכונתו לומר שיועיל התיקון על כמה פעמים דאם צריך על כל פעם בפ"ע היה צריך לפרש כדי דלא אתו למטעי למעבד פעם אחת על הכל, ונמצא עוד הפגמים במקומן עומדין ולא עבדי כלום, וראיה גדולה יש לי בדבר זה, דהא מצינו בשער רוה"ק דף י"א ע"ב שכתב וז"ל, ואגב נאמר חידוש כי הנה מי שניעור כל הלילה ולא יישן כלל ועוסק בתורה כל אותה הלילה יהיה נפטר מעונש כרת אחד אם נתחייב ח"ו, וכל לילה אחת שיעור כרת אחד עכ"ל, הרי הוצרך כהן לפרש דבעי לכל כרת לילה אחת בפ"ע, ומכאן אתה למד דבתיקוני עונות שאמר בסתם ולא פירש הוי סתמו כפירושו דסגי בתיקון אחד לכמה פעמים.

גם עוד בשער הכונות בדרושי הלילה דרוש ז' בענין ק"ש שעל המטה שצריך לכוין בה להמית אותם המזיקין שנבראו מן טיפות קרי שלו, כתב, יש אדם שגדול כח כונתו עד שיוכל להמית בכל לילה אלף ותכ"ה כנז' בזוהר פ' בלק דף רי"א ויש אדם שלא יוכל להמית אלא דבר יום ביומו וכמספר הימים שחטא כך צריך ימים אחרים כנגדם לתקן עון זה עכ"ל, הרי פרש בזה ענין התיקון שיש אדם צריך לעשות תיקון זה כמספר הימים שחטא ויש גדול כוחו לעשות תיקון אחד בלילה בעד כמה לילות, ולכן בענין תיקוני עונות שאמר בסתם הוי סתמו כפירושו, דדי בתיקון אחד לכמה פעמים:

ועוד טענה גדולה יש לי בזה שבאמת תעניות אלו לא נתקנו בתורת עונש, דהא משכב זכור ואיסור א"א הוא חיוב מיתה ואיך יספיקו תעניות רל"ג ושכ"ה במקום מיתה, אמנם התעניות הנז' הם תיקון נפשי ורוחני כי כן יסד המלך מלכו של עולם שיתוקן הפגם והקלקול שנעשה במקום ידוע בקדושה למעלה ע"י מספר תעניות אלו שהם מכוונים כנגד כל אותו המקום העליון, על כן כיון שהתענה אין כאן פגם ועונש נמי אין כאן שאז האדם עולה במעלות בקדושה כפי מה שראוי לו לעלות ולוקח היתרונות הצריכים לו ונוסף בתוספת הראויה לו ואין מעכב כנגדו, דודאי תיקון הפגם נעשה בבת אחת ולא נעשה פסקי פסקי, וכן הדבר מפורש בדברי רבינו האר"י ז"ל בשער רוה"ק דף ח' ע"א וז"ל: מי שחטא מוכרח הוא שיתענה כדי שימרק עונותיו ויתקן המקום אשר פגם בו, ואח"כ יעלה משם למעלה עכ"ל, נמצא כיון שתיקן המקום אשר פגם בו, אז הוא עולה מעלות הצריכים לו שבא בעולם הזה בעבורם לקנותם, ואנכי ידעתי שאין הקורא יוכל להבין הוכחה זו שלי היטב, אך אם ידע ויבין איך הוא הפגם, ועשיית התיקון הנעשה למעלה היטב איך הוא עניינו אז ימצא דברים אלו ברורים הם, ובעזה"י בתשובה אחרת בסוד ישרים אבאר זה:

גם מלשון רבינו האר"י ז"ל אשר בשער הכונות בדרושי הלילה, יש לדייק דסגי בתיקון פעם אחת לכמה פעמים, דהא כתב שם בדרוש ז' על החוטא בעון שז"ל וז"ל: התיקון ההוא יועיל לנקות לו עונו שלא יכנס לגיהנם ושימחלו לו עונות

אלו וכו', וכיון שהוא מדבר בעון מוציא שז"ל בלבד אם נאמר דאיירי בשער רוה"ק במי שמוציא שז"ל פעם אחת דוקא הול"ל שימחלו לו עון זה, וכיון דאמר עונות אלו משמע דקאי בשער רוה"ק על מי שעשה עון זה כמה פעמים שיש לו עונות הרבה בשז"ל, ולכך נקיט בלשונו עונות אלו:

העולה מכל הנז"ל מלבד מ"ש הגאון **חוט השני** בשם הרוקח בפירוש דסגי ליה פעם אחת על כמה פעמים, וגם דייק הכי מן רי"ו, וגם עוד דהרב פרי האדמה הוכיח כן מדברי הרמב"ם ז"ל בפירוש המשנה כנז"ל הנה גם מסתמות דברי רבינו האר"י ז"ל, נראה דכן הוא האמת דסגי בפעם אחת על כמה פעמים וכדכתיבנא בס"ד:

עד כאן תשובתו של הגאון רבינו יוסף חיים בשו"ת רב פעלים.

זמן הצום: מכל העולה ברור הוא שעדיפה תענית כיום כפור למי שלא יכול להתענות ימים רצופים. וסדרו המקובלים עפ"י החקירה שחקר רבינו יהודה פתיה זצ"ל בספרו 'מנחת יהודה', בו הביא את דברי רבותינו בנוגע לכמה ימים יצום אדם שחטא מספר רב של פעמים, והסיק שעליו לצום 3 צומות נפרדים כיום הכפורים.

ויש לציין כי ישנם תיקונים מסויימים בהם הצום הוא מעלות השחר ועד צאת הכוכבים. תיקונים אלו מובאים בספרי

התיקונים חלק 1 וחלק 2 של הארגון. ונכתוב שוב את שכתבתנו בהוראות התיקונים בספר זה:

אם צם מעלות השחר עד צאת הכוכבים כשצריך לצום 24 שעות כיום הכפורים (משקיעת החמה ועד למחרת בצאת הכוכבים), בַּיָּדָאֵי שיש תועלת בצום כזה, אך התיקון אינו מושלם.

דמי הפדיון: עבור עניים לומדי תורה ושומרי מצות (כי בזכות דמי הפדיון שנתן להם הם יכולים ללמוד תורה ולקיים מצוות, וזכות וסיוע הם בעבורו).

ונביא מעין סיכום מורחב מעט מדברי רבותינו: האר"י זצוק"ל מביא שיש להתענות מעלות השחר ועד צאת הכוכבים (שער רוח הקודש), אך יש לציין שיש המשך לדבריו. לדוגמא אם אדם התחייב ב 40 תעניות, על פי האר"י עליו לצום 40 יום רצופים, מלבד שבתות, חגים, חול המועד, ראש חודש וימים שאין צמים בהם, כאשר בכל יום הוא צם מעלות השחר ועד לצאת הכוכבים, ולמחרת הוא שוב צם מעלות השחר עד צאת הכוכבים וכן עוד יום ועוד יום עד שמשלים 40 תעניות רצופות

אדם הצם יומיים רצופים מהשקיעה של היום הראשון של התענית ועד לצאת הכוכבים של היום השני (שני ימים הם ולילותיהם) נחשב לו כ 27 תעניות. אדם שצם 3 ימים

רצופים, הם ולילותיהם נחשב לו שהתענה 40 ימים. והדבר ממשיך ל 4 ימים רצופים, 5, ו 6 ימים.

כאשר ראו שנפלה חולשה בעולם, קבעו שיצומו ארבע ימים, יום ב, יום ה, יום ב, יום ה כיום הכפורים (לשון חכמים, תיקון המוציא שכבת זרע לבטלה), ויתנו את דמי הפדיון לכל אחד מארבעת התעניות.

הרב יהודה פתיה זצ"ל הביא שיצומו יום אחד כיום הכפורים, לילה ויום. מהשקיעה ועד יום מחרת בצאת הכוכבים, ויפדו את יתר התעניות בדמי פדיון השווה לשמות הקודש בהם פגם בעשותו חטא זה.

ונביא כמה מרבותינו הקדושים בעניין תענית של יום אחד כתב האר"י שהוא תענית מעלות השחר ועד צאת הכוכבים כך וכך ימים רצופים:

בספר "מגיד מישרים" של מרן רבי יוסף קארו מלמד שהוא היה מקפיד מאוד להתענות בתקופה זו (תקופת השובבי"ם), ובפעם אחת מזכיר לו המגיד (המלאך) כי התענה **ארבעים יום רצופים** בתקופת שובבי"ם, וכיון שהתענה דוקא בתקופה זו הוא זכה לאהבה גדולה מהקב"ה אליו. (פרשת יתרו) והמלאך המגיד שהיה לו - "המגיד מישרים" עודד אותו מאוד להחזיק בקבלה זו ואמר לו דע לך כי: "יצר הרע ונחש וסמאל כי הם רודפים אחריו תמיד

ואליך תשוקתם ואתה תמשול בהם, והנה אמרת להתענות בשבועות הללו של שובבי"ם, כי האמת שהתענית בשבועות אלו, הוא חשוב ומקובל ומרוצה מאוד". (פרשת וארא).

כמו כן הוא עודד אותו להזהר גם בעת **אכילתו בלילה בין יום צום אחד למשנהו** שלא יאכל לשובע יותר מידי וכו'...

כתב בספר "**ברכי יוסף**" (אורח חיים סימן תרפה ס"ק א) "**הרב הלבוש** כתב בסי' זה דנוהגין במקומו להתענות כשהשנה מעוברת יום חמישי בפרשות שובבי"ם ת"ת, ונתן טעמים על זה.

וכבר נודע שמנהג תעניות אלו לתיקון הקרי, וכיוצא, כמפורסם בספרי מוסר וקבלה. וצריך להתענות פ"ד **תעניות רצופים**, וישלימם בהפסקות קטנות כנודע. ואם הוא חלוש לפחות יתענה מ' **יום רצופים**, ואם לאו - לא עשה כלום לפרט תיקון זה.

וכתב החיד"א (ספר '**צפורן שמיר**' צד). כי מה שנוהגים בערי איטליא להתענות בשובבי"ם רק בימים שני וחמישי אולי מועיל קצת לתיקון הברית אבל עיקר התיקון הוא ש"בזה מתעוררים לישמר מחטא זה הרגיל ומצוי בעונותינו הרבים".

וכתב מהרח"ו זצ"ל (**שער רוח הקדש** דרוש ג דף ו ע"ד)

שאפי' עשה תעניות כיום כפור (דהיינו מערב קודם ולא מהבוקר) נחשב ליום אחד בלבד, וזה כתוב מכ"י מהר"ש ויטאל בן הרב מהרח"ו זצ"ל, ודלא כמי שכתב להפך. גם לא נזכר בדברי מהרח"ו כי אם הפסקת שני ימים שעולה ז"ך, והפסקת ג' ימים שעולה מ', ותו לא" (והורחב בתשובת הגון רבינו יוסף חיים זצ"ל בעמודים הקודמים עד כמה חשובה תענית הלילה לצרפה עם תענית היום, פירוש שיצום האדם כיום הכפורים ובזה מתקן את מדת היום והלילה מצטרפת עימו, ראה הדברים בהרחבה שם).

ובספר 'לקט יושר' (תלמידו של התרומת הדשן, עמ' 116) כתב שהיו מתענים כל הקהל **שמונה תעניות של שני חמישי שני וכו' בלבד.**

אמנם מה שכתב החיד"א שצריך פ"ד תעניות מקורו בדברי האר"י זלה"ה **בשער רוח הקודש**. שכתב שם כי לתיקון קרי צריך פ"ד תעניות.

וב"ציפורן שמיר" (סי' ו' אות צ') כתב שהסדר הטוב הוא שמתענה בשובבי"ם ת"ת **יום יום**, ובתוך הזמן עושה גם ב' הפסקות של יומים רצופים של תענית, שכל הפסקה של יומים עולה לז"ך ימים. (אמנם מה שהיו נוהגים לצום שבוע שלם, כתב החיד"א בציפורן שמיר שם אות צ"ו שאין לו מקור בדברי האר"י ז"ל. ואומרים שהוא מהרמ"ע) אבל תענית ג' ימים רצופים שעולה כמו ארבעים יום מוזכר

בדברי האר"י (עיין כף החיים תקס"ח אות ס"ג ועיין עוד בדברי הרמ"ע מפאנו - במאמר תקוני תשובה - פרק ד).

העולה מדברים אלו כי לפי ה**לבוש צריך** להתענות רק ימי **חמישי בכל שבוע**. וכן הוא ב"**מגן אברהם**" בסימן תרפ"ה.

לפי לקט יושר צריך להתענות **שני וחמישי שמונה פעמים**.

לפי דבריו של החיד"א צריך שמונים וארבע תעניות, והחלשים יתענו ארבעים תעניות. שהימים רצופים אבל בלילות אוכלים.

המהרז"ו (מורינו הרב חיים ויטאל תלמיד האר"י זצוק"ל) בשער רוח הקודש כותב שתענית כמו יום כפור נחשבת לתענית יום אחד. שני ימים עם לילותיהם – נחשב 27 תעניות. שלושה ימים ולילותיהם – נחשב 40 תעניות. והדגיש כמה חשוב לצום מלבד ביום גם בלילה שלפניו, תענית כמו יום כפור. והרחיב בעניין זה לגבי צום של שני ימים הם ולילותיהם וכן שלושה ימים ולילותיהם.

הרב יהודה פתיה זצ"ל בספרו '**מנחת יהודה**' כתב על חשיבות עניין תענית לילה ויום כיום כפור ופדיון יתר התעניות בצדקה לעניים לומדי תורה.

~ **שאלה:** אני רוצה לצום כיום כפור, מהשקיעה ועד למחרת בצאת הכוכבים, אך גם זה קשה לי, מה מומלץ לעשות?

= **תשובה:** אדם שישן אינו מרגיש בצום. וכפי שהביא רבינו יוסף חיים את דברי האר"י הנזכרים לעיל בתשובתו. לכן יתפלל מנחה, יקבל במנחה צום כיום הכפורים, ולאחר תפילת ערבית אם יש בתיקון סדר לימוד שעליו ללמוד, ילמד ולאחר מכן ילך לישון. לאחר מכן יקום בבוקר לתפילת שחרית וימשיך בתיקון, דמי הפדיון, קריאת הפסוקים, הוידוי וכו'.

~ **שאלה:** אני אדם חולה שאסור לי לצום, ומאוד מעוניין לתקן. מה עלי לעשות?

= **תשובה:** יכול לבקש מחברו, או מאדם שמכיר שיהיה שליח עבורו, ויצום במקומו. כמובן שעל האדם שחטא לעשות וידוי, לקרוא את קטעי הקריאה שבסדר התיקון, ולתת את פדיון התעניות.

יכול גם להתקשר לארגון 'ברית עולם' שימנו שליח אשר יצום עבורו כיום הכפורים תמורת סכום סמלי (מספרי הטלפונים בתחילת הספר). וכמובן שעל האדם שחטא לערוך את יתר חלקי התיקון, וידוי, פדיון וכו'.

~ **שאלה:** נתחייבתי גלגולי שלג בגלל עון מסוים שעשיתי.

האם ארגון 'ברית עולם' יכול לסייע בהדרכה בדבר ?

= **תשובה:** בעזרת השם יתברך, בכל שנה משתדל הארגון להוציא הסעה מאורגנת פרטית לעריכת גלגולי שלג לצורך כפרת עוונות, כאשר לתיקונים מצטרפים מקובלים המכוונים את כוונות התענית וכו'. כל המעוניין יכול להרשם בתחילת החורף (בחודשים חשון - כסלו) לטלפונים הרשומים בתחילת הספר. אם אדם צריך נסיעה פרטית וליווי אישי יכול לפנות ונסייע.

~ **שאלה:** האם גלגולי שלג הם דבר קשה לעשות ?

= **תשובה:** הרבה חושבים שגלגולי שלג לא שייכים בדור שלנו, וההיפך הוא הנכון. אדם שבריא, ויכול לעשותם, הרי שגלגולי שלג הם דבר מבורך עבורו, ומועילים מאוד אל האדם, והם אינם מהווים קושי כאשר קיימת הדרכה מסודרת וליווי מתאים מהרבנים המקובלים שעשו גלגולי שלג בעבר ומדריכים את הצבור הקדוש בעניין בכל שנה ושנה.

~ **שאלה:** שמעתי שניתן לצום יומיים ברצף או שלושה ימים ברצף, האם הארגון יוכל להסביר ולהרחיב מעט על כך ?

= **תשובה:** תשובה מפורטת על כך נמצאת בשאלה הראשונה תחת הכותרת: משך זמן התענית... ובנוסף נציין שלא כל אחד מסוגל לקיים צום כזה, אעפ"י שאנחנו מכירים

אנשים רבים שעשו ועושים צומות בסדר גודל כזה. עוד יש לדעת שאם אוכלים בצורה מזינה, נכונה ובריאה, שעל ידי כך מתנקה הגוף מרעלים (ניקוטין, קפאין ועוד כמובא בהמשך הספר במאמר תזונה נכונה) קל יותר לצום צום כזה, אך כל זה לאדם בריא, ללא מחלות, ובליווי הדרכה נכונה. לכן הנכון הוא, שאדם יצום כפי שמובא בכל תיקון בפני עצמו בספרי התקונים של ארגון 'ברית עולם'.

~ **שאלה:** מה ארגון 'ברית עולם' מציע לאכול לאחר סיום התיקון וכיצד לאכול?

= **תשובה:** מובא בהרחבה בספר התיקונים חלק 2 של הארגון עצות רבות לגבי העניין, וכן עצות רבות לגבי תזונה ואכילה בריאה. ראה הדברים שם.

קטעי הקריאה בזמן הצום...

~ **שאלה:** האם ניתן לוותר על קריאת קטעי הקריאה כגון תהילים, משניות לליל שבועות וכדומה, הנמצאים בתיקונים?

= **תשובה:** לא כל אדם יודע לכוון כוונות או ליחד את היחודים הצריכים להעשות בתיקון עוונות זה או אחר. רבותינו מסדרי התיקונים, אשר סידרו אלו פסוקים מהתנ"ך ואלו מאמרי חז"ל יש לומר בתיקונים, סידרו אותם בסדר

מסויים, עפ"י ראשי תיבות, סופי תיבות וכדומה אשר בהם רמוזים שמות הקודש בהם פגם האדם שחטא, ובכך אפילו שאינו יודע לכוון או ליחד, יוצא הוא בכך ידי חובה כאשר הוא מכוון את שמות הקודש המודגשים המופיעים בראשי או סופי תיבות או בסוגריים המובאים בתיקונים. לפיכך אין להוריד שום פסוק וכדומה מהתיקון. ואם יש בתיקון קריאת תהילים וכדומה יש לדכת שהדברים חשובים ומוסיפים הרבה לתיקון שהאדם עושה. ומעדויות של אנשים שתיקנו כפי הכתוב בספר, וערכו את סדר התיקון המלא, שמענו על הצלחות מסחררות ועל עליה רוחנית גדולה מאוד, והשתחררות מהקליפות.

~ **שאלה:** איני יכול לעשות כרגע חלקים נכבדים מהתיקון, מה עלי לעשות? והאם ניתן להשלים את יתר החלקים בהמשך?

= **תשובה:** ניתן בהחלט להשלים את קטעי הקריאה בימי שבת לאחר התיקון. ומדוע דווקא בשבת? כיוון ומעלת הלימוד בשבת היא גדולה מאוד, ולכן תיקונו יהיה חזק הרבה יותר. וכמובן שאם יכול לקרוא את כל הפסוקים תהילים וכו' ביום התיקון, עדיף, כיוון ודבר בעתו, מה טוב!

~ **שאלה:** מה יעזור לי התיקון כשיש לי עדיין תאוות עריות?

= **תשובה:** עשיית התיקונים מסייעת לאדם להתנתק מהסטרא אחרא, מהקליפות הרוחניות שהתלבשו עליו כתוצאה מהעברה. לכן כאשר אדם עושה תיקון, ממילא הכח הרוחני השלילי, והתאוות, יורדות ונעשות חלשות יותר, וכח הקדושה מתחזק והאדם נעשה מאיר יותר ויותר. מזוכך וקדוש יותר.

~ **שאלה:** האם תקון הכללי מועיל קרי או גם לזרע לבטלה, ניאוף, גויה, מזכב עם זכר ויתר עבירות של עריות?

= **תשובה:** כל דבריו הקדושים של רבינו נחמן מיוסדים על דברי רבינו האר"י. לכן כל מי שלא למד כתבי האר"י, עץ חיים, שער הכוונות וכו', יהיה לו קשה להבין את עומק דבריו של רבינו נחמן.

רבינו נחמן ציין בפירוש שהתיקון הכללי מועיל רק למקרה לילה, קרי, מקרה בלתי טהור, כפי שכתב רבינו במקומות רבים בליקוטי מוהר"ן וביתר ספריו הקדושים. היכן שהוא מזכיר את עשרת פרקי התהילים שיש לקרוא, הוא מפרש שהם מועילים לקרי, מקרה לילה, מקרה בלתי טהור (אותו מונח במילים שונות מעט).

ועוד מציין רבי נחמן כי ליתר העוונות של פגם הברית (ניאוף, הוצאת זרע לבטלה, פגם הברית, הרהורים) בהם שייכים תענית וצדקה. ולא מזכיר שם לקרוא את עשרת

פרקי התהילים, כיוון וכאמור למעלה עשרת פרקי התהילים הם מועילים מאוד לעון קרי ולא לפגם הברית כמובא בסוגרים.

היסוד בקבלה נקרא כל, כיוון והוא תמצית החיים, כללות של כל הגוף, וישנן סיבות נוספות שלא כאן המקום להרחיב, ולכן אדם שפגם ביסוד הנקרא כל, ושב ומתקן את היסוד הנקרא כל, תיקונו נקרא תיקון הכללי. תיקון היסוד, תיקון פגם הברית. ורבינו מביא שהתיקון הכללי של היסוד נקרא תיקון הברית, ומרש שם שכוונתו לצדקה, תענית וכו', ואינו מביא ואינו מזכיר שם לקרוא את עשרת פרקי התהילים, כיוון והם מועילים לקרי ולא לפגם הברית.

בהמשך הספר מובאים דבריו של רבינו נחמן לגבי חשיבות תיקון פגם הברית על ידי תענית צדקה ותשובה, וכן מובאים גם עשרת פרקי התהילים המועילים מאוד למקרה לילה, בצירוף צדקה (היא הפדיון) וידוי ותשובה.

~ **שאלה:** מהו תיקון כרת, האם יש ספר מסודר לתיקון זה, ומתי עלי לעשותו ?

= **תשובה:** תיקון כרת הוא כאשר אדם נשאר ער ביום, ובלילה, לאחר תפילת ערבית, מתחיל ללמוד סדר לימוד תורה כפי הכתוב בתיקון עוונות כמובא בספרי ארגון 'ברית עולם' או אם עושה תיקון כרת ללא קשר לתיקון מסויים, עושה את התיקון כפי הכתוב בספר תיקון כרת שסידר

החיד"א (רבינו חיים יוסף דוד אזולאי). את הספר ניתן להשיג במחיר סמלי בטלפון 0527661162.

~ **שאלה:** האם יש סגולות מסויימות ל'פתיחת מזל' ?

= **תשובה:** הסגולה החזקה ביותר היא ככתוב בתורה: 'והייתם לי סגולה מכל העמים'. סגולה מלשון, סגל, חלוצים, יחידה מובחרת וכדומה. מלשון מיוחד. מיוחד בדרכיו, בחוקותיו, בהנהגותיו, בצורת מחשבתו, מיוחד מכל העמים. הסגולה היא להתחזק בכל מצות התורה, בלימוד התורה הקדושה, בשמירת שבת שהיא מקור הברכה, בשמירת הברית שהוא משביר ומעביר השפע למלכות (לנוקבא). והסגולה לפתיחת המזל – היא בעיקר תיקוני הברית לגברים ונשים, וכן תיקון למי שחילל שבת.

~ **שאלה:** ברצוני להתחזק בשמירת עיניים, מה ארגון 'ברית עולם' ממליץ ?

= **תשובה:** מומלץ לשמוע את שיעורי ההתחזקות בשמירת הברית והעיניים בטלפון מערכת שיעורי ארגון 'ברית עולם' 0795688192

~ **שאלה:** האם יש לארגון 'ברית עולם' תיקון מיידי בעזרתו אהיה יותר שומר ברית, עיניים וכו' ?

= **תשובה:** התיקון המיידִי הטוב ביותר הוא להתחתן, וכמה שיותר מהר, ובגיל צעיר, כשהוא בשל לחתונה. ולא כדאי לחכות לגילאים מאוחרים של 20 ומעלה, וכן כבר שמענו על נפילות רבות של עברות כבר בגילאים צעירים החל מגיל 13-14 ומעלה. לכן כדאי להזדרז עם זה ויהיה שמור יותר, וכל יום הוא רווח עצום ביותר בשמירת הברית והקדושה. והמהרא"ש היה מחתן כבר בגיל 15 בחורים ובחורות, והיה מכין אותם לקראת היום הגדול. וכל אופן, אין לעכב את הדבר ולהגיע למפח נפש בגילאים מבוגרים יותר. מה גם שבגילאים מבוגרים יותר קשה יותר למצוא שידוך, ושם כבר צריך להתפשר הרבה. יתחתן צעיר, כשהוא בשל ומוכן, ובעזרת השם יראה ברכה מרובה.

~ **שאלה:** האם אדם שסייע בידי חברתו לעשות הפלה צריך לעשות תיקון הפלה מלאכותית?

= **תשובה:** כן, גם הוא צריך לעשות תיקון הפלה מלאכותית כפי שהובא בספר 'ברית עולם' תיקוני עוונות חלק 1.

~ **שאלה:** האם על איש או אשה שחטאו עם איש או אשה בחטא כזה או אחר, לידע אותם שיש לעשות תיקון על מעשיהם? כיצד לידע אותם?

= **תשובה:** בהחלט חשוב לידע אותם על כך. ניתן להתקשר אליהם ולהסביר להם בדרכי נועם, בעדינות את חומרת

המעשה, ולהסביר להם שיש לעשות על כך תשובה ותיקון ולהציע שאתם תעשו את התיקון באותו יום ואם מישהו צריך עזרה תתקשרו ותעזרו. ניתן להביא ספר של ארגון 'ברית עולם' המסביר על כל תיקון חומרתו ואופן תיקונו. ניתן לבקש מחבר או מרב מהארגון, שיסביר להם על העבירה ועל התיקון. וניתן לתת את מספר הטלפון של הארגון שישמעו שיעורים בנושא (0795688192).

~ **שאלה:** האם ניתן לערוך תיקון לאדם שנפטר ולא תיקן חטאיו?

= **תשובה:** ניתן לערוך תיקון עבורו, ובכל מקרה כדאי ומומלץ לערוך עבורו גם ובעיקר תיקון הנפטרים הגדול שיסד הרב יהודה פתיה זצ"ל, אשר נערך אחת לכמה זמן על ידי ארגון 'ברית עולם'. למסירת שמות במהלך ימי השנה ניתן להתקשר: 0527661162

~ **שאלה:** שמעתי שעל האדם העורך תיקון לעשות יחודים מסויימים אשר קשורים לתיקון. אם אותו אדם אינו מבין ואינו יודע לעשות יחודים, האם יש בכלל תועלת בתיקון?

= **תשובה:** התיקון מועיל בהחלט. לגבי יחודים וכו' הובאה על כך תשובה בשאלות הקודמות.

~ **שאלה:** מהו התיקון החשוב ביותר לעשות בתחילת סדרת

התיקונים ?

= **תשובה:** התיקון החשוב ביותר הוא להתחתן. כך אדם יהיה שמור יותר. וכן יש לעשות את התיקונים אשר הוא יודע בוודאות שחטא. אם חטא בהם הרבה ישלש את סדרת התיקונים.

~ **שאלה:** האם תוכלו לתת רקע קצר לגבי קריאת שמע שעל המטה. האם יש צורך לקרוא קריאת שמע שעל המטה בכל יום או רק לאחר תיקון שנעשה ?

= **תשובה:** עניין קריאת שמע מוסבר בטוב טעם בספר ספרי התיקונים, ולאחריו מובאת קריאת שמע עם כוונותיה. קריאת שמע שעל המטה – יש לעשותו בכל יום ויום, גם בשבת חגים וכו', אלא שיש זמנים שלא מכוונים בהם כוונות, לכן בזמנים אלו היא תאמר ללא כוונות.

~ **שאלה:** האם קריאת שמע מתאימה גם לנשים ולילדים ?

= **תשובה:** בהחלט כן. רק ששם יש חלוקה בין כוונות לגברים לבין נשים שלהן נוסח תפילת יהי רצון במקום לכוון כוונות.

~ **שאלה:** כיצד ניתן למתק דינים ?

= **תשובה**: מיתוק דינים נעשה על ידי צדקה, הגברת מעשי חסד, וכן אם מגיעים על האדם ביזיונות והוא עומד בהם ולא מגיב (ראה ליקוטי מוהר"ן תורה ו').

~ **שאלה**: האם ניתן לדעת מהו החטא בו נכשלתי בגלגול קודם, ומה עלי לתקן בגלגול זה?

= **תשובה**: הדבר אינו פשוט כל כך. אך ניתן לדעת בכמה דרכים שהקלה מביניהם היא לזהות איזו מצוה חביבה עליך ביותר ולאיזו עבירה אתה נמשך ומתאוה אליה ביותר. את אותה המצוה עשו במסירות נפש, ובמסירות נפש ובכל מחיר, עליך להימנע מאותה עבירה. כמו כן, ישנם דברים נוספים שאדם מגיע לתקן בגלגול. אמנם אין לנו עסק בנסתרות, לכן אדם יעשה את תיקוני העוונות שידוע לו שחטא בהם בגלגול זה, וכן יעשה תיקון לגלגולים קודמים המופיע בספר ברית עולם חלק 2, ולאחר מכן אם יכול, כדאי שיעשה את יתר התיקונים שידוע שלא חטא בהם בגלגול זה כי אולי חטא בהם בגלגול קודם. הקדוש ברוך הוא מדריך כל אדם לתיקונו. אל סתם אדם עוסק במקצוע מסוים, לא סתם הוא נולד וגר בסביבה מסויימת, וכן חבריו ואנשים אשר הוא פוגש במהלך חייו, ומאורעות שקורים לו וכו' כל הדברים בתכנון בכדי שיגיע אל יעודו ותיקונו. לפי הבחירה שהאדם בוחר בין אם לטובה ובין אם להיפך ממנה (מצוה או עברה) מחשבים לו מסלול מחדש. לכן הדבר מורכב. מסופר על אשה שהיא ובתה חיו בעוני וגם אוכל

לשבת לא היה להן. היא עשתה את עצת הרב שהתייעצה איתו, קנתה אוכל לסעודות שבת, עשו קידוש ליל שבת, ולאחר ברכת המזון, קראה את כל ספר תהילים, בקשה שבורא עולם יראה לה בחלום מדוע נגזר עליה גירושין, ועוני קשה, אמרה קריאת שמע והלכה לישון. היא סיפרה לרב שהראו לה בחלום את הגלגול הקודם שלה, איך שהיא היתה עם גוי, והולידה ממנו בת, ונפטרה בשיבה טובה. ענה לה הרב שזו הסיבה שהיא חזרה בגלגול, התחתנה, הולידה בת, בעלה התגרש ממנה ולא רוצה קשר איתה ועם הילדה כתחליף לקשר החם והאוהב שהיה לה בגלגול קודם עם הגוי, וכעת היא סובלת עוני קשה על חטא זה. עוד אמר לה שכדאי שתעשה תיקון בלב שלם ובחרטה על העבר, למי שהייתה עם גוי, ובעזרת השם יעזור. זוהי דרך פשוטה טובה ובתמימות שיעץ אותו רב לאותה אשה והועיל לה. יתכן ויועיל גם לאנשים נוספים, איננו יודעים. תמים תהיה עם ה' אלהיך

~ **שאלה:** מדוע נכנסת באדם רוח רעה ('דיבוק') ?

= **תשובה:** בדרך כלל הדבר נגרם מעברה שאדם עשה בגלגול הזה. בעיקר ממשכב זכר, וממשכב עם גויה. כמו כן ישנם עבירות נוספות בגלגולן יכולה להכנס רוח לאדם. בהרחבה יותר ניתן לקרוא בספר 'מנחת יהודה – הרוחות מספרות' של הרב יהודה פתיה זצ"ל.

~ **שאלה:** כיצד ניתן להוציא רוח רעה מהאדם ?

= **תשובה:** ניתן להוציא רוח רעה בכמה דרכים. אחת מהם היא על ידי יחודים כפי שהורה רבינו האר"י ספר 'שער רוח הקודש', שלא כל אחד יודע לעשותם. דרך נוספת על ידי מצוה גדולה שאדם יעשה ובכך האור הרוחני הגדול של המצוה ידחה את הרוח החוצה. סדר הוצאת רוח רעה מול קהל גדול – פירוש על ידי כח האחדות והפסוקים שאומרים יחדיו. על ידי תיקוני עוונות. ישנם מזמורי תהילים המועילים לרוח רעה. אדם שיש לו רוח רעה יכול להתקשר לטלפון הארגון ובלי נדר נפנה אותו לאנשים אשר בקדושה ואשר מוציאים רוחות רעות על פי יחודים.

~ **שאלה:** האם יש לארגון ידיעה בנושא אם יש שדים בארץ ישראל ?

= **תשובה:** בארגון אנחנו מכירים אנשים קדושים שיש להם ראייה רוחנית וראו \ רואים שדים, וכן מלאכים. ישנם שדים בארץ, למרות שכמה חכמים, כך מסופר, גרשו אותם, אולם עם בוא הגוים לארץ, עשיית כשפים ומעשים אסורים של גוים, הם אכן נמצאים בארץ, ולא רק במדבר או במקומות נטושים, חורבה ועוד, אלא גם במקומות בהם ישנם חטאים, ברחובות בהם יש פריצות, וכן אנשים שחוטאים בעבירות - נדבקים אליהם שדים.

כמו כן אנשים שמשתמשים בקטורת בכור, ובדברים נוספים כפי המפורט בספר 'יהדות ומיסטיקה' בהוצאת ארגון 'ברית עולם'. לתרומה להוצאת הספר 'יהדות ומיסטיקה' לזיכוי הרבים שלחו מייל, או התקשרו: 0527661162.

~ שאלה: כיצד ניתן להסיר אותם ?

= תשובה: הדרך הראשונה היא על ידי תיקון למי שנטמא לשדים. תיקון זה מופיע בספר יהדות ומיסטיקה והובא גם בספר תיקוני עוונות חלק 1.

וכן בגלל שחטא בעבירות שונות, כמו גבר \ אשה שהיה \ הייתה עם גוי \ ה, או זרע לבטלה, או שנטמא לשדים ועוד הדרך להסיר אותן הוא על ידי תיקוני עוונות. ושמענו על מקרים שאנשים ראו שדים על הקירות (דמויות שחורות) או ממש פיסית מול עיניהם, בגלל שחטאו בעבירות של עריות.

מומלץ לקרוא פטום הקטורת, ובעיקר באזור בו הוא חטא, מזמור יושב בסתר עליון ועוד כפי המפורט בספר יהדות ומיסטיקה. וכמובן שאסור לקרוא פטום הקטורת וכו' במקום טמא (בית כסא ועוד).

ישנה דרך נוספת להוציא, אמנם אין לנו עסק בנסתרות, וכמו כן כל המשתמש בדרך זו צריך רב שידריך אותו, ויהיה איתו בזמן שהוא מוציא שד, או מנקה מקליפות את אותו

אדם.

~ **שאלה:** האם יש מכשפים או אנשים שעושים כישופים בארץ?

= **תשובה:** לצערנו הרב יש והרבה. וכמו כן יש שמתמשים בקבלה מעשית ואפילו שנראים חרדים. ואם לא יחזרו בתשובה עונשם גדול מאוד, כפי שמביא בעל ספר 'קב הישר', והאר"י בספר 'שער רוח הקודש'.

~ **שאלה:** מהו הדבר שיכול להאיר את הנשמה?

= **תשובה:** כמובן שלימוד תורה היא המאירה את הנשמה, וכן לימוד הזוהר הקדוש, וזאת בתנאי שלומד גם הלכה, משנה, גמרא, ומוסר, ומקיים את מצות התורה. ואם אדם מגיע לרמה גבוה של לימוד תורה, ושל לימוד הסוד, וכבר יודע לכוון כוונות וליחד יחודים אשריו. וכמובן שיש להתנהג כהלכה, ומדובר גם לגבי גברים וגם לגבי נשים בנושא מידות, בדיבור נקי, בשמירת העיניים (גם לאשה), שמירת הברית (גם לאשה), אכילה בקדושה, שינה בקדושה ועוד, שינון בלכתך בדרך במקומות ללא טינוף כמובן, ועוד.

לנשים – לימוד ההלכות השייכות להן, תהילים, צניעות, חסד בעיקר עם המשפחה והילדים, שמירת טהרת המשפחה, כיסוי ראש מטבפחת ולא פאה (שפאה מחשיכה ומלא

מאירה) ועוד.

~ **שאלה:** מדוע נגרמים חרדות פחדים מחשבות אובדניות חס ושלום ?

= **תשובה:** ישנן סיבות רבות. חלקן בגלל בעיות נפשיות, חלקן טראומה שעבר האדם בעברו, יש בגלל סיבות רוחניות שליליות, יש בגלל העדר עידוד מילה טובה סביבה תומכת, יש בגלל חטאים, וכו'.

צדיקים רבים ביניהם האר"י הקדוש, הרש"ש, רבינו יוסף חיים בעל 'הבן איש חי', הרב יהודה פתיה, רבי נחמן מברסלב (ליקוטי מוהרן תורה נ' וציונים רבים בספריו) הרחיבו אודות חשיבות עשיית תיקוני עוונות. מובא שכאשר אדם חוטא, הוא מפיל נצוצות קדושה, נשמות לסטרא אחרא, לצד הטומאה, ונבראים מכך מזיקים שמזיקים לאותו אדם נפשית, ויש שנכנסת על ידי כך עצבות לחייהם, ומרגישים יאוש ודכאון, פחדים וחרדות.

סיפר אחד מהרבנים שהגיעו אליו 3 נערים וסיפרו לו שהם מרגישים עצבות גדולה, וחשים שחייהם ריקניים, כאילו ללא תכלית ושיש להם מחשבות אובדניות. הרב שאל אותם האם הם שומרים על ברית קודש, הם ענו שלא. הוא ביקש מהם להתחיל להתחזק ולשמור שלא להוציא שז"ל ושיחזרו אליו בעוד מספר שבועות. הם עשו את מה שהרב המליץ, וחזרו אליו ברוך השם בחיוך רחב, וסיפרו לו שאין להם

מחשבות אובדניות, הם מלאים בשמחת חיים, וברוך השם
דברים החלו להסתדר בחייהם, חיים עם מטרה ותכלית.

**זכרו ! אסור להתייאש, אסור ליפול לעצבות וחמור ביותר
ואסור לחשוב מחשבות אסורות ואובדניות כמו
רצון לשים קץ לחיים ! דבר שהתורה אוסרת
אותו ! דעו, כי עשרות אלפים יהודים, גברים ונשים, עשו
תיקוני עוונות, שומרים מצוות, לומדים תורה, והשמחה שבה
לחייהם. הם הצליחו, וגם אתם יכולים ! תתחזקו, תתקנו,
קיימו מצות ולמדו תורה, ותראו איך השמחה תכנס בחזרה
לחייכם.**

סדר קריאת שמע שעל המטה

רבוננו של עולם, הריני מוחל וסולח לכל מי שהכעיס והקניט
אותי או שחטא כנגדי. בין בגופי בין בממוני בין בכבודי בין
בכל אשר לי. בין באונס בין ברצון בין בשוגג בין במזיד בין
בדבור בין במעשה. בין בגלגול זה בין בגלגול אחר לכל פר
ישׂראל. ולא יעניש שום אדם בסבתי. יהי רצון מלפניך יהוה
יאהדונהי אלהי ואלהי אבותי שלא אחטא עוד. ומה שחטאתי
לפניך מחוק ברכתך הרבים אכל לא על ידי יסורים וחולאים
רעים: יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך. יהוה יאהדונהי
צורי וגואלי:

רבונו שֶׁל עוֹלָם, אָתָּה יוֹדֵעַ כִּי עֶפֶר אֲנִחנוּ, וְלֹא בִינַת אָדָם
לָנוּ, וְאִין אֲנִחנוּ יוֹדְעִים צְרוּפֵי שְׁמוֹתֶיךָ הַקְּדוֹשִׁים וְכוֹנֵת כָּל
קְרִיאַת שְׁמֵעַ כָּפִי זְמִנָּה, וְכוֹנֵת כָּל מַעֲשֵׂה הַמַּצּוֹת בְּכָל
הַיְחוּדִים וְזוּוֹגֵי מִדּוֹת הַקְּדוֹשׁוֹת הַעֲלִיּוֹנוֹת הַרְאִוִיּוֹת לְבֹא עַל
יְדֵיהֶם. לָכֵן יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה יֵאֱהַדוֹנֵהי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי אַבְרָהָם, אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב, הָאֵל הַגָּדוֹל
הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא אֵל עֲלִיוֹן, גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים קִנְיָה הַכֵּל וְזוֹכֵר
חֲסָדֵי אֲבוֹת, וְשֶׁתִּגְבִּיר רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וְחֲסָדֶיךָ הַפְּשׁוּטִים עָלֵינוּ
אֲנִחנוּ עֲבָדֶיךָ עֲמָךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, בְּנֵי אַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב,
וַיְהִי חָשׁוּב וּמְרוֹצָה לְפָנֶיךָ קְרִיאַת פְּרִשַׁת שְׁמֵעַ, וּפְרִשַׁת וְהָיָה
אִם שְׁמֵעַ, וּפְרִשַׁת וַיֹּאמֶר, וְשֶׁאֲנֹכִי אוֹמֵר עִתָּה טָרָם הַשְּׁנָה,
וַיַּעֲלֶה לְפָנֶיךָ כָּאֵלוּ כּוֹנֵתִי בְּכָל צְרוּפֵי שְׁמוֹת הַקְּדוֹשׁ הָעוֹלָם
מִתּוֹכֶם, וּבְכָל הַיְחוּדִים וְזוּוֹגֵי מִדּוֹת הַקְּדוֹשׁוֹת הַרְאִוִיּוֹת לְבֹא
עַל יְדֵיהֶם, וּבְכַח קְרִיאַת פְּרִשַׁת אֵלוּ יִתְקַן הַפְּגָם אֲשֶׁר פָּגַמְתִּי
בְּעוֹנוֹתִי, וְאֵל יְהִי עוֹוֹנוֹתֵינוּ מְבַדִּילִים בֵּינָנוּ לְבֵינֶךָ, וּבְרַב
רַחֲמֶיךָ וְחֲסָדֶיךָ תִּכּוֹנֵן אֶת לְבַבְנוּ לִירְאָתֶךָ וְאֶהְבְּתֶךָ וְתִקְשִׁיב
אֲזַנְךָ לְדַבְּרֵנוּ אֱלֹהֵי, וְאֵל יַעֲכֹב שׁוֹם חֲטָא וְעוֹן וְהִרְהוֹר רַע, אֶת
הַמַּצּוֹה הַזֹּאת, וְתַעֲלֶה לְרְצוֹן כְּרִיחַ נִיחַח לְפָנֶיךָ, וַיְהִי נֵעַם
אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ
כוֹנֵנָהוּ.

כָּל מֵה שֶׁבִּסּוּגָרִים לֹא יֹאמֵר אֱלֹא יְכוּיִן בְּמַחְשָׁבָה בְּלִבָּד

לְשֵׁם יְחוּד קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְשִׁכְיִנְתִּיה (יֵאֱהַדוֹנֵהי) בְּדַחִילוֹ
וּרְחִימוֹ (יֵאֱהַהוּיֵהה) וּרְחִימוֹ וְדַחִילוֹ (אֵיהַהוּיֵהה) לִיְחַדָּא שֵׁם

י"ה ב'ו"ה ב'יחודא שְׁלִים (יהוה) בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל וּבְשֵׁם כָּל
הַנְּפֹשׁוֹת וְהַרוּחֹת וְהַנְּשָׁמוֹת הַמְתִּיחִסִּים אֶל שְׂרֵשׁ נַפְשָׁנוּ
רוּחָנוּ וְנַשְׁמָתָנוּ וּמְלַבְּוֹשֵׁיהֶם שְׁמֹכְלָלוֹת אֲצִילוֹת, בְּרִיאָה,
יְצִירָה, עֲשִׂיָּה. וּמְכַל פְּרִטֵי אֲצִילוֹת, בְּרִיאָה, יְצִירָה, עֲשִׂיָּה,
דְּכָל פְּרָצוּף וּסְפִירָה, הִנֵּה אֲנֹכִי בָּא לְקָרוֹת פְּרִשְׁיֹת שְׁמַע,
וְהִיָּה אִם שְׁמַע, וְוִיאָמֵר, שְׁתִּקְנוּ לָנוּ חֲכָמֵי יִשְׂרָאֵל לְאָמְרָם עַל
הַמְּטָה קֹדֶם הַשְּׁנָה. וְהַנְּנִי מְכוּן בְּקָרִיאַת פְּרִשְׁיֹת אֱלֹהֵי לְדַעַת
רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאֵי, וְלְדַעַת רַבִּי אֶלְעָזָר בֶּנוּ, וְלְדַעַת רַבִּינוּ
יִצְחָק לְוִירְיָא אֲשֶׁכְּנִזִּי זְכוֹתָם יָגוּן עָלֵינוּ. וְיִהִי נַעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ
עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָה עָלֵינוּ. וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָהוּ. יְהִיו
לְרָצוֹן אֲמָרֵי פִי וְהִגִּיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְהוָה יֵאֱהַדוּנָהי צוּרֵי וְגֹאֲלֵי.

בְּרוּךְ (אֲתָה יְהוָה יֵאֱהַדוּנָהי אֱלֹהֵינוּ מְלֹךְ הָעוֹלָם) הַמְּפִיל תְּהַבְלֵי
שְׁנָה עַל עֵינַי וְתַנּוּמָה עַל עַפְעַפֵּי וּמֵאִיר לְאִישׁוֹן בַּת עֵינַי. יְהִי
רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה יֵאֱהַדוּנָהי אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי שְׁתִּשְׁכַּבְּנִי
לְשָׁלוֹם וְתַעֲמִידְנִי לְחַיִּים טוֹבִים וְלְשָׁלוֹם, וְתַן חֶלְקִי בְּתוֹרָתְךָ,
וְתַרְגִּילְנִי לְדַבַּר מִצְוָה וְאֵל תַּרְגִּילְנִי לְדַבַּר עֲבָרָה. וְאֵל תְּבִיאֵנִי
לְיַדִּי חֶטָּא וְלֹא לְיַדִּי נְסִיוֹן וְלֹא לְיַדִּי בְּזִיוֹן. וְיִשְׁלוּט בִּי יֵצֵר
הַטּוֹב וְאֵל יִשְׁלוּט בִּי יֵצֵר הָרָע. וְתַצִּילְנִי מֵיֵצֵר הָרָע וּמִחֲלָאִים
רָעִים. וְאֵל יְבַהִילוּנִי חֲלוּמוֹת רָעִים וְהַרְהוּרִים רָעִים וְתִהְיֶה
מִטְּתִי שְׁלָמָה לְפָנֶיךָ וְהָאֵר עֵינַי פֶּן אֵישָׁן הַמְּוֹת. בְּרוּךְ אַתָּה
יְהוָה יֵאֱהַדוּנָהי הַמֵּאִיר לְעוֹלָם כָּלּוּ בְּכַבּוּדוֹ:

הַסֵּבֵר כְּוִנּוֹת קְלוֹת אֵלּוּ נִמְצָא בְּטֵלְפוֹן 0795688192

בְּשִׁלּוּחַ 1 תַּת שְׁלּוּחַ 7

◆ **גְּבָרִים בְּלִבְד יֹאמְרוּ יְהִי רְצוֹן חָשׁוּב זֶה עִם כְּוִנּוֹתָיו,**
לְהַשִּׁיב הַנְּשָׁמוֹת הַקְּדוֹשׁוֹת לְקַדְשָׁה (לְנָשִׁים יְשׁ גִּסָּח
אַחַר לְכוּן בּוֹ בְּעֵמוּד הַבָּא):

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה יֵאֱהַדוּנְהִי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ,
שְׂבַכְח סִגְלַת קְרִיאַת פְּסוּק רֵאשׁוֹן שֶׁל שְׁמַע יִשְׂרָאֵל וּפְסוּק
"בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד" הַמְּחַבֵּר עִמּוֹ שְׂאֵקְרָאם
לְפָנֶיךָ, שְׂיִרַד שְׁפַע גְּדוֹל לְכָל נְשָׁמוֹת וְסִפִּירוֹת וּפְרָצוּפֵי הַקְּדוֹשׁ
הַנְּעֻשִׂים עַל יְדֵי כְּוִנּוֹת פְּסוּקִים אֱלֹהִים, וְיִתְיַחֲדוּ קַדְשָׁא בְּרִיךְ
הוּא וְשְׂכִינְתֵיהּ בְּיַחְוָדָא שְׁלִים, וְיִמְשִׁיךְ מִיִּסוּד דְּקַדְשָׁא בְּרִיךְ
הוּא וְשְׂכִינְתֵיהּ רַבּוּעַ הַוַּי"ה פְּשׁוּטָה וְרַבּוּעַ בְּ"ן לְכוּן וְלִתְקוּן
אֶת הַכְּלֵי דְמִין נוֹקְבִין שְׁלָהּ. וְהַרְיֵנִי מְכוּן לְהַמְשִׁיךְ הָאֲרָה
גְּדוֹלָה מִן הַרִי"ו הַעֲלִיּוֹן שְׁהוּא ג' פְּעֻמִּים שֵׁם ע"ב שְׁנִמְצָא
בְּיִסוּד שֶׁל אֲמָא וְהֵם ג' נְשָׁמוֹת אֵלּוּ (יְכוּן בְּמַחְשָׁבָה בְּלִבְד וְלֹא
יֹאמְרֵם בְּפָה): יו"ד ה"י וי"ו ה"י, יו"ד ה"י וי"ו ה"י,
יו"ד ה"י וי"ו ה"י, (וְיִמְשִׁיךְ): שְׁהֵם בְּגִימ' חֲרַב"ו, לְהַמְשִׁיךְ
הָאֲרָה זוֹ לְיִסוּד שֶׁל הַנוֹקְבָא, הַשְּׂכִינָה, וְעַל יְדֵי הָאֲרָה זוֹ
תַּעֲקֹר, תַּשְׁבֵּר וְתַשְׁמַד הַחֲרַב הַעֲלִיּוֹנָה שֶׁל הַקְּלָפָה הַרוּצָה
לְחַתוּף וְלִקְצִץ אֶת הַנְּשָׁמוֹת הַקְּדוֹשׁוֹת ח"ו. וְהַרְיֵנִי מְכוּן
שְׂתִירַד הָאֲרָה מִהַרִי"ו הַתְּתוּמָּוִן שְׁהוּא רַבּוּעַ הַוַּי"ה פְּשׁוּט
(י', י"ה, י"ו, י"הו"ה) וְרַבּוּעַ בְּ"ן (יו"ד, יו"ד ה"ה,
יו"ד ה"ה ו"ו, יו"ד ה"ה ו"ו ה"ה) (וְיִמְשִׁיךְ): וְסִכּוּמָם

גִּימָ' חֲרַב"ו, וְעַל יְדֵי כְּוִנָּתִי זֶה הִרְיִנִי מְכוּן לְהַרְגֵּךְ אֶת קְלַפְתְּ
הַכֶּלֶב שֶׁהוּא בְּגַמְטְרִיָּא בְּ"ן אֲשֶׁר כְּנָגְדַי יְסוּד הַנוֹקְבָא וְשֶׁל זְעִיר
אֲנִפִּין. וְעוֹד הִרְיִנִי מְכוּן לְהוֹרִיד הָאָרֶז גְּדוּלָּה וְעֲצוּמָה,
מִשְׁתֵּי הַחֲרָבוֹת הַנְּזַכְרוֹת יַחַד, הַעֲלִינָה וְהַתְּחַתְּוִנָה, וְהֵן שְׁמוֹת
אֱלוֹ (יְכוּן בְּמַחְשָׁבָה בְּלִבְד): יו"ד ה"י וי"ו ה"י, יו"ד ה"י
וי"ו ה"י, יו"ד ה"י וי"ו ה"י. י', י"ה, יה"ו, יהו"ה.
יו"ד יו"ד ה"ה, יו"ד ה"ה ו"ו, יו"ד ה"ה ו"ו ה"ה,
(וימשיך): וְעַל יָדוֹ הִרְיִנִי מְכוּן לְהַשְׁמִיד לְהַרְגֵּךְ וּלְאַבֵּד אֶת כָּל
הַגּוֹפִים הַטְּמֵאִים שֶׁל הַקְּלָפוֹת וְהַמְּשַׁחִיתִים, יְלָדֵי פֶשַׁע, זָרַע
שָׁקֵר, אֲשֶׁר בְּחַטָּאתֵינוּ בָּנִים גְּדֻלָּנוּ וְרוּמָנוּ, גְּבוּל הַרְשָׁעָה
שֶׁנַּעֲשׂוּ גּוֹפִים לְנִיצוּצוֹת הַקֹּדֶשׁ, הֵן בְּהַשְׁחִית זָרַעְנוּ אֲרָצָה, הֵן
בְּאֲשֶׁר לֹא שָׁהִינוּ עַל הַבֶּטֶן. אֲנִי יְהוָה, חֲגַר חַרְבֶּךָ וְכַאֲרִיִּה
תִּשָּׂא לְעַמָּתְךָ וְתוֹצִיא בְּלַעַם מִפִּיָּךְ, וְהַשִּׁיג תִּשָּׁיג וְהִצֵּל
תִּצִּיל, וְאֵל יָדַח מִמֶּנּוּ נִדַּח, וְהַגּוֹפּוֹת הֵהֵם תִּזְרַם וְרוּחַ תִּשָּׂאם
וְהָיוּ כְּלֵא הָיוּ. "יְהִיוּ כְּמוֹץ לִפְנֵי רוּחַ, וּמִלֶּאֶף יְהוָה דּוֹחָה". וְכֹל
הַטְּפוֹת וְהַנְּשָׁמוֹת וְנִיצוּצֵי הַקֹּדֶשׁ שֶׁבָּהֶם, שְׁלִי וְשָׁל כָּל עַם
יִשְׂרָאֵל, יַעֲלוּ עִם נַפְשֵׁי וְרוּחֵי וְנִשְׁמָתֵי אֵל תּוֹךְ הָאוֹת ׀ שֶׁל
תִּיבַת "לְעוֹלָם", שֶׁהִיא כְּלֵי הַיְסוּד שֶׁל הַשְּׁכִינָה הַקְּדוּשָׁה,
וְהִרְיִנִי מְכוּן לְהַמְּשִׁיכְךָ לְשִׁלְשֵׁת כְּלֵי הַיְסוּד שֶׁל רַחֵל, הַשְּׁכִינָה
הַקְּדוּשָׁה וְהֵם (יְכוּן בְּמַחְשָׁבָה בְּלִבְד): שִׁי"ן דל"ת יו"ד.
שד"י. ש, ש"ד, שד"י, (וַיִּמְשִׁיךְ): וּבִיְסוּדָה תַעֲלֶה הִיא מִיָּן
נוֹקְבִין וְתִתְעַבֵּר מֵהֶם וּיִצְטָרוּ שֶׁם טְפוֹת אֱלוֹ, נְשָׁמוֹת אֱלוֹ,
וְיִתְקַנּוּ וַיִּנְלְדוּ מִחֻדָּשׁ מְתַקְנִים, בְּאֲרָבָעִים יוֹם שֶׁל יְצִירַת
הַנֶּלֶד, כְּמִנְיָן אוֹת ׀ שֶׁל הַמִּילָה "לְעוֹלָם", בְּפָסוּק בְּרוּךְ שֵׁם
וְכו', וְתִבְיָאם אֵל הַעוֹלָם הַזֶּה.

ובסגלת רמ"ח תבות שְבַקְרִיאַת שְׁמַע שְׂאֶקְרָא, יתקנו רמ"ח אברי זעיר אנפין ונוקבה, ויתקנו ויעשו רמ"ח אברים לכל הנשמות דכל נשמה ונשמה מנשמות הקרי והשכבת זרע לבטלה שיצאו ממני ומכל עמך בית ישראל, שיעלו לתוך אות ׀ של המילה "לעולם" שבתוך יסוד דשכינתא קדישא. ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו. יהיו לרצון אמרי פי והגיון לפניך יהוה צורי וגואלי.

נשים יכוננו כד:

הריני מכוונת ליחד קודשא בריך הוא ושכנתייה, ותמשך הארה גדולה שהיא בגימ' 'וחרב' אשר תעקר תשבר ותשמיד את קלפת החרב העליונה הרוצה לחתוף ולקצץ חס ושלום את הנשמות הקדושות. והריני מכוונת להמשיך הארה גדולה אשר תהרג את הקלפה הנקראת כלב. והריני מכוונת להמשיך שתי הארות אלו אשר יגרמו יחדיו להשמיד ולהרג ולאבד את כל הגופים הטמאים של הקלפות והמשחיתים, ילדי פשע, זרע שקר, אשר בתטאתינו בנים גדלנו ורוממנו, גבול הרשעה שנעשו גופים לניצוצות הקדש, הן בהשחית זרענו ארצה, הן באשר לא שהינו על הבטן. אנא יהוה, חגר חרבך וכאריה תשאג לעמתם ותוציא בלעם מפיהם, והשאג תשיג והצל תציל, ואל ידח ממנו נדח, והגופות הים תזרם ורוח תשאם והיו כלא היו. "יהיו כמוץ לפני רוח, ומלאך יהוה דוחה". וכל הטפות והנשמות וניצוצי הקדשה שבהם, יעלו עם נפשי ורוחי ונשמתי בתוך יסוד דשכינתא קדישא

להעלות שם מין נוקבין ולהתעבר מהם ולהביאם אל העולם הזה. ובסגלת רמ"ח תבות שבקריאת שמע שאקרא, יתקנו רמ"ח אברי זעיר אנפין ונוקבה, ויתקנו ויעשו רמ"ח אברים לכל הנשמות דכל נשמה ונשמה מנשמות הקרי והשכבת זרע לבטלה שיצאו ממני ומכל עמך בית ישראל, שיעלו לתוך אותם ד"לעולם" שבתוך יסוד דשכינתא קדישא. ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו.

שמע ישראל (קבל והבן ישראל)

יהוה יאהדונהי (אדון הכל, היה הוה ויהיה)

אלהינו (תקיף בעל היכולת והעל הכוחות כולם)

יהוה יאהדונהי (אדון הכל, היה הוה ויהיה)

אחד (א - אחד יחיד ומיוחד, ח - שולט בשבעה

רקיעים ובארץ, ד -

שולט בארבע רוחות העולם. ויכוון האות ד - לקבל על עצמו

4 מיתות בית דין והם: סקילה שריפה הרג וחנוק)

ויאמרו בלחש: ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

ואהבת את יהוה יאהדונהי אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך

ובכל מאדך: והיו הדברים האלה אשר אנכי מצוך היום על

לבבך: ושמנתם לבניך ודברת בם, בשבתך בביתך ובלקחתך

בדרך ובשכבך ובקומך: וקשרתם לאות על ידך והיו לטטפות

בין עיניך: וכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך:

וְהָיָה אִם שָׁמַעַתְּמָעוּ אֶל מִצְוֹתַי אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם הַיּוֹם לְאַהֲבָה אֶת יְהוָה יֵאָהֲדוּנְהִי אֱלֹהֵיכֶם (יבטא את העי"ן) וּלְעַבְדוֹ בְּכֹל לְבַבְכֶם וּבְכֹל גַּפְשְׁכֶם: וְנָתַתִּי מְטָר אֶרְצְכֶם בְּעֵתוֹ יוֹרֵה וּמִלְקוֹשׁ וְאֶסְפָּת דְגָנְךָ וְתִירְשֶׁךָ וַיִּצְהַרְךָ: וְנָתַתִּי עֵשׂוֹב בְּשֶׁדְךָ לְבִהְמֹתֶךָ וְאָכַלְתָּ וּשְׂבַעְתָּ: הַשְּׁמְרוּ לָכֶם פֶּן יִפְתָּה לְבַבְכֶם וְסָרְתֶם וְעַבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם: וְתָרָה אַף יְהוָה יֵאָהֲדוּנְהִי בְכֶם וְעָצַר אֶת הַשָּׁמַיִם וְלֹא יִהְיֶה מְטָר וְהִגְדַּמְתָּה לֹא תִתֵּן אֶת יְבוּלָהּ וְאֶבְדַּתֶּם מְהֵרָה מֵעַל הָאָרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר יְהוָה יֵאָהֲדוּנְהִי נָתַן לָכֶם: וְשָׁמַתֶּם אֶת דְּבָרֵי אֱלֹהֵי עַל לְבַבְכֶם וְעַל גַּפְשְׁכֶם וְקִשְׁרַתֶּם אֹתָם לְאוֹת עַל יַדְכֶם וְהָיוּ לְטוֹטְפוֹת בֵּין עֵינֵיכֶם: וְלִמְדַתֶּם אֹתָם אֶת בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם בְּשַׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלִכְתּוֹךָ בַּדֶּרֶךְ וּבְשֹׁכְבְךָ וּבְקוּמְךָ: וְכַתַּבְתֶּם עַל מְזוֹזוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ: לְמַעַן יִרְבוּ יְמֵיכֶם וַיְמִי בְנֵיכֶם עַל הִגְדַּמְתָּה אֲשֶׁר (יבטא את העי"ן) נִשְׁבַּע יְהוָה יֵאָהֲדוּנְהִי לְאַבְתֵּיכֶם לְתַת לָהֶם פִּימִי הַשָּׁמַיִם עַל הָאָרֶץ:

וַיֹּאמֶר יְהוָה יֵאָהֲדוּנְהִי אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וַעֲשׂוּ לָהֶם צִיצִית עַל כַּנְּפֵי בְגָדֵיהֶם לְדֹרֹתָם וְנָתַנּוּ עַל צִיצִית הַכַּנֹּף פְּתִיל תְּכֵלֶת: וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִית וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וַיִּזְכַּרְתֶּם אֶת כָּל מִצְוֹת יְהוָה יֵאָהֲדוּנְהִי וְעַשִּׂיתֶם אֹתָם וְלֹא תִתּוּרוּ אַחֲרֵי לְבַבְכֶם וְאַחֲרֵי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר אַתֶּם זֹנִים אַחֲרֵיהֶם: לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וְעַשִּׂיתֶם אֶת כָּל מִצְוֹתַי וְהָיִיתֶם קְדוֹשִׁים לְאֱלֹהֵיכֶם: אֲנִי יְהוָה יֵאָהֲדוּנְהִי אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְהִיּוֹת לָכֶם לְאֱלֹהִים אֲנִי יְהוָה יֵאָהֲדוּנְהִי אֱלֹהֵיכֶם: יְהוָה יֵאָהֲדוּנְהִי אֱלֹהֵיכֶם אָמֵן.

יאמרו ויכוננו באותיות המדגשות: יעלזו חסידים בכבוד.
ירננו על משכבותם: רוממות אל בגרונם (ר"ת בא"ר). ותרב
פיפיות בידם:

יאמר 3 פעמים: הנה מטתו של שלמה (ר"ת מה"ש) ששים
גברים סביב לה מגברי ישראל: כלם אחזי חרב מלמדי
מלחמה איש חרבו על ירכו מפחד בלילות:
יאמר: יברכה יהוה יאהדונה וישמרה: יאר יהוה יאהדונה
פניו אליה ויחנה: ישא יהוה יאהדונה פניו אליה וישם לה
שלוש:

ויהי רצון מלפניה יהוה אלהינו ואליה אבתינו, שכל הנשמות
ונצוצי הקדשה שבאלון הטמא, יפרדו ממנו ויעלו ליסוד
דזעיר אנפין, ומשם ינתנו ליסוד דשכינתא קדישא, והאלון
הטמא ההוא תעקר ותשבר, גודו אילנא וקציצו ענפיה, וכל
הגופים הטמאים של הקלפות, שנהרגו בקריאת שמע הזו, לא
תהיה להם עוד תקומה. וכלם כרגע יאבדו ויהיו כלם פגרים
מתים לבל יגשו עוד אל אותן הנשמות הקדושות שיצאו
מהם, ולא יתאחזו עוד בהם. וינחום לעלות אל הקדשה,
כמשפט הראשון, מנקות מכל רע.

ישב בסתר עליון בצל שדי תלונן: אמר ליהוה מחסי
ומצודתי אלהי אבטח בו: כי הוא יצילה מפח יקוש מדבר
הנות: באברתו | יסד לה ותחת כנפיו תחסה צנה וסתרה
אמתו: לא תירא מפחד לילה מחץ יעוף יומם: מדבר באפל
יהלך מקטב ישוד צהרים: יפל מצדה | אלה ורבבה מימינה

אֵלֶיךָ לֹא יִגָּשׁ: רַק בְּעֵינֶיךָ תִּבְיֹט וְשִׁלַּמַּת רְשָׁעִים תִּרְאֶה: כִּי
אִתָּה יְהוָה יֵאֱהוּדוּנָהּ מִחֲסִי.

❖ בְּיָמִים שְׂאִין אוֹמְרִים וַיְדַלְּגוּ עַד אָנָּה בְּכַח

אָנָּה יְהוָה יֵאֱהוּדוּנָהּ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. תָּבֵא לְפָנֶיךָ
תִּפְלָתֵנוּ. וְאֵל תִּתְעַלֵּם מִלִּפְנֵינוּ מִתְחַנְּתֵנוּ. שְׂאִין אֲנַחְנוּ עֵזִי פָנִים
וְקוֹשֵׁי עֲרָף לֹאמַר לְפָנֶיךָ יְהוָה יֵאֱהוּדוּנָהּ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
צַדִּיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא חָטְאנוּ. אֲבָל חָטְאנוּ. עָוִינוּ. פָּשַׁעְנוּ. אֲנַחְנוּ
וְאֲבוֹתֵינוּ וְאֲנָשֵׁי בֵיתֵנוּ: אֲשָׁמנוּ. בְּגַדְנוּ. גָּזַלְנוּ. דִּבַּרְנוּ דְּפִי
וְלִשׁוֹן הָרַע. הִעֵוִינוּ. וְהִרְשָׁעְנוּ. זָדְנוּ. חָמְסְנוּ. טָפְלְנוּ שְׁקַר
וּמְרָמָה. יַעֲצֵנוּ יַעֲצוֹת רָעוֹת. כִּזְבְּנוּ. כַּעֲסְנוּ. לִצְנוּ. מְרִדְנוּ.
מְרִינוּ דְּבָרֶיךָ. נֶאֱצְנוּ. נֶאֱפְנוּ. סָרְרְנוּ. עָוִינוּ. פָּשַׁעְנוּ. פָּגַמְנוּ.
צָרְרְנוּ. צַעֲרְנוּ אָב וָאֵם. קוֹשֵׁינוּ עֲרָף. רְשָׁעְנוּ. שַׁחַתְנוּ. תַּעֲבָנוּ.
תַּעֲיִנוּ וְתַעֲתַעְנוּ. וְסָרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים וְלֹא
שָׁוֶה לָנוּ. וְאִתָּה צַדִּיק עַל כָּל הַבָּא עָלֵינוּ. כִּי אָמַת עָשִׂיתָ.
וְאֲנַחְנוּ הִרְשָׁעְנוּ: מַה נֹּאמַר לְפָנֶיךָ יוֹשֵׁב מְרוֹם. וּמַה נִּסְפַּר
לְפָנֶיךָ שׁוֹכֵן שְׁחַקִּים. הֲלֹא הִנְסַתְרוֹת וְהִנְגַּלּוֹת אִתָּה יוֹדַע. אִתָּה
יוֹדַע רְזִי עוֹלָם. וְתַעֲלוּמוֹת סִתְרֵי כָל חַי. אִתָּה חוֹפֵשׁ כָּל חַדְרֵי
בֶּטֶן, רוֹאֵה כְּלִיּוֹת וְלֵב. אֵין דְּבַר נֶעְלָם מִמֶּךָ. וַאֲיִן נִסְתָּר מִנְּגִד
עֵינֶיךָ: יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה יֵאֱהוּדוּנָהּ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
אֲבוֹתֵינוּ, שְׁתַּמְחֹל לָנוּ אֶת כָּל חַטְאֵתֵינוּ, וּתְכַפֵּר לָנוּ אֶת כָּל
עֲוֹנוֹתֵינוּ, וְתַמְחֹל וְתִסְלַח לְכָל פְּשָׁעֵינוּ.

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה יֵאֱהוּדוּנָהּ אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵי שְׂאֵם

חטאתי עויתי פשעתי לפניך ופגמתי באות יו"ד של שמך הגדול הו"ה, וגם בטלתי מצות קריאת שמע התלויה בה, וגם פגמתי באות א' של אדני, ונתחבתי בדינך הצדק סקילה או פיוצא בו, הריני מקבל עלי סקילה. ויהי רצון מלפניך יהוה יאהדונהי אלהינו ואלהי אבותינו, שיהא נחשב לפניך כאלו נסקלתי על ידי אות א' של השם אדני בבית דין הגדול שבירושלים. ותשוב אות ה' אחרונה של הו"ה שהיא המלכות להתעורר, ותעלה אל אות ו' של הו"ה. ושניהם יעלו למין נוקבין אל אותיות י"ה, שהם אבא ואמא, ויתיחדו ביחודא שלים (ה הו יה). ותשוב ותיחד שלשה אותיות ראשונות של שלשת שמותיך הקדושים (יהוה אהיה אדני יא"א) ושם קדשך במלוי יודין (יוד הי ויו הי) יאיר ברצונך בעולם האצילות ואל יהי מונע:

ויהי רצון מלפניך יהוה יאהדונהי אלהינו ואלהי אבותינו, שאם חטאתי עויתי פשעתי לפניך ופגמתי באות ה' ראשונה של שמך הגדול הו"ה וגם בטלתי מצות הנחת תפלין התלויה בה, וגם פגמתי באות ד' של אדני, ונתחבתי בדינך הצדק שרפה או פיוצא בה, הריני מקבל עלי שרפה. ויהי רצון מלפניך יהוה יאהדונהי אלהינו ואלהי אבותינו, שיהא נחשב לפניך כאלו נשרפתי על ידי אות ד' של השם אדני בבית דין הגדול שבירושלים. וישובו ויתיחדו י"ה דהו"ה, שהם אבא ואמא, ביחודא שלים. ותעלה אות ה' אחרונה של שם הו"ה, שהיא מלכות, אל אות ו' דהו"ה. ושניהם יעלו למין נוקבין לאבא ואמא. ותשוב אות ה' ראשונה דהו"ה, שהיא אמא,

להתחבר עם אות ו' דהנו"ה (יהוה) ופשוט ותיחד שלשה
אותיות שניות של שלשת שמותי הקדושים (יהוה אהיה
אדני הה"ד) ושם קדש במלוי שלשה יודין ואלף (יוד הי ואו
הי) יאיר ברצונה בעולם הבריאה ואל יהי מונע:

ויהי רצון מלפניך יהוה יאהדונהי אלהינו ואלהי אבותינו,
שם הטאתי עויתי פשעתי לפניך ופגמתי באות ו' של שמך
הגדול הנו"ה, וגם בטלתי מצות ציצית התלויה בך, וגם
פגמתי באות נ' של שמך אדני, ונתתיבתי בדינה הצדק
הרג או פיוצא בו, הריני מקבל עלי הרג. ויהי רצון מלפניך
יהוה יאהדונהי אלהינו ואלהי אבותינו, שיהא נחשב לפניך
כאלו נהרגתי על ידי אות נ' של אדני בבית דין הגדול
שבירושלים, וישובו ויתחברו י"ה דהנו"ה, שיהם אבא ואמא,
עם אות ו' דהנו"ה שהוא זעיר אנפין, להיות עליו לאור
מקור. ואות ו' דהנו"ה ישוב להתחבר עם ה' אחרונה דהנו"ה
שהיא מלכות, לתת לה את אור המקור (יהוה). ופשוט
ותיחד שלשה אותיות שלישיות של שלשת שמותי
הקדושים (יהוה אהיה אדני, וי"נ) ושם קדש במלוי אלפין
(יוד הא ואו הא) יאיר ברצונה בעולם היצירה ואל יהי מונע:

ויהי רצון מלפניך יהוה יאהדונהי אלהינו ואלהי אבותינו,
שם הטאתי עויתי ופשעתי לפניך ופגמתי באות ה' אחרונה
שבשמך הגדול הנו"ה, וגם בטלתי מצות התפלה התלויה בך,
וגם פגמתי באות י' של אדני, ונתתיבתי בדינה הצדק חנק או
פיוצא בו, הריני מקבל עלי חנק. ויהי רצון מלפניך יהוה

יאהדונהי אלהינו ואלהי אבותינו, שיהא נחשב לפניה כאלו
נחנקתי על ידי אות י' של אדני בבית דין הגדול שבירושלים.
ותשוב אות ו' דהוי"ה לעלות ולהתחבר עם אות ה' ראשונה
של הוי"ה, שהיא אמא, ושניהם יעלו אל אות י' דהוי"ה,
שהוא אבא, ואות ה' אחרונה דהוי"ה, שהיא המלכות תעלה
עמם, (ו"ה וה"י הוה"י). ותשוב ותיחד שלשה אותיות
אחרונות של שלשה שמותיך הקדושים, (יהוה אהיה אדני,
הה"י) ושם קדשך במלוי ההי"ן (יוד הה וו הה) יאיר ברצונך
בעולם העשיה ואל יהי מונע:

ועתה בעונותינו הרבים שנתרב בית המקדש ובטלו ארבע
מתות בית דין. יהי רצון מלפניה יהוה אלהינו ואלהי
אבותינו, שיהא נחשב לפניה קבלה זו ומסירה זו שקבלתי
ומסרתי את עצמי לקבל ארבע מתות בית דין, כאלו נעשו בי
בפעל בבית הדין הגדול שבירושלים, לכפר על כל עונותי
ולתקן כל העולמות שפגמתי בהם: (יאאקהדו'ינהה?) ובכן
בכח סגלת אמירת הודוי הנה, יחזרו לרדת ולהתגלות
החסדים המגלים שעלו ונתכסו מחמת עונותי, ויתפרדו
הקלפות מנפשי ואל יעכבו אותה מלעלות להראות את פניה.

~ אָנָּא בְּכַח ~

אחר כך יאמר אָנָּא בְּכַח כולו בכל לילה. ואחר שגמר אותו
יאמר שלש פעמים השורה הראויה לאותה לילה.
❖ שימו לב ! ליל יום א מתחיל ממוצאי שבת, ליל ב' הוא

מוֹצְאֵי יוֹם א' וְכֹן הִלָּאָה כַּכָּתוּב, בְּפָרָשַׁת בְּרֵאשִׁית: וַיְהִי
עָרַב וַיְהִי בּוֹקֵר יוֹם אֶחָד.

לִיל א

אָנָּא בְּכַח. גְּדֵלַת יְמִינָךְ. תַּתִּיר צְרוּרָה. (אב"ג ית"ץ)

לִיל ב

קִבַּל רַצַּת. עֲמָךְ שְׁגִבְנוּ. טְהַרְנוּ נוֹרָא. (קר"ע שט"ן)

לִיל ג

נָא גְבוּר. דּוֹרְשֵׁי יַחֲוֹדָךְ. כְּבַבַּת שְׁמַרְם. (נג"ד יכ"ש)

לִיל ד

בְּרַכְּם טְהַרְם. רַחֲמֵי צְדָקוֹתָךְ. תְּמִיד גְּמִלְם. (בט"ר צת"ג)

לִיל ה

חֲסִין קְדוּשׁ. בְּרוּב טוֹבָךְ. נִהַל עֲדָתָךְ. (חק"ב טנ"ע)

לִיל ו

יַחֲיד גְּאָה. לְעַמָּךְ פְּנֵה. זוֹכְרֵי קְדוּשָׁתָךְ. (יג"ל פז"ק)

לִיל ז

שׁוֹעֲתָנוּ קִבַּל. וּשְׁמַע צַעֲקוֹתֵנוּ. יוֹדַע תַּעֲלוּמוֹת. (שק"ו צי"ת)

וַיֹּאמֶר בְּלַחֲשׁ: בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

לֵאמֹר הַפְּסוּקִים הַבָּאִים: גָּד גְּדוּד יְגוּדָנוּ וְהוּא יְגַד עֲקֵב: עֲקֵב
יְגוּד וְהוּא יְגוּדָנוּ גְּדוּד גָּד: אִם תִּשְׁכַּח לֹא תִפְחָד וְשָׁכַחַת
וְעָרְבָה שְׁנֵתָךְ: לִישׁוּעָתָךְ קוּיִתִּי יְהוָה: לִישׁוּעָתָךְ יְהוָה קוּיִתִּי:
קוּיִתִּי יְהוָה לִישׁוּעָתָךְ: קוּיִתִּי לִישׁוּעָתָךְ יְהוָה: יְהוָה לִישׁוּעָתָךְ
קוּיִתִּי: יְהוָה קוּיִתִּי לִישׁוּעָתָךְ: אַתָּה סֹתֵר לִי מִצָּר תִּצְרֵנִי רַגְנֵי

פִּלְט תְּסוּבְּבִי סְלָה: סְלָה תְּסוּבְּבִי פִּלְט רְנִי תִצְרְנִי מִצָּר לִי
סִתֵּר אֶתָּה: תוֹדִיעֵנִי אֲרַח חַיִּים שִׁבְעַ שְׁמַחֹת אֶת פְּנֵיךָ נְעִימוֹת
בִּימִינְךָ נִצַּח:

אָתָּה תִּקְוֶה תִּרְחֹם צִיּוֹן. כִּי עַתָּה לְחַנּוּנָה כִּי בָּא מוֹעֵד: בְּיָדְךָ
אֶפְקֵיד רוּחִי (ר"ת בא"ר) פְּדִיתָה אוֹתִי יְהוָה (ר"ת פא"י) אֵל
אָמֵת.

מִגֵּן אִם יִרְאֶה וְרִמַּח בְּאַרְבָּעִים אֶלֶף בְּיִשְׂרָאֵל.

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי, שְׁבַכְח סְגִלַת שֵׁם
(פא"י) הַיּוֹצֵא מִרְאשֵׁי תְבוֹת פְּדִיתָה אוֹתִי יְהוָה, שְׁתַּפְּדֶה אֶת
בְּרִיתִי בְּרִית קֹדֶשׁ מִבֵּין הַקְּלָפוֹת בְּכַח סְגִלַת שְׁלֹשָׁה שְׁמוֹת
א"ל א"ל א"ל הָעוֹלָיִם כְּמִסְפַּר מִגֵּן, וּבְכַח סְגִלַת מִגֵּן וַיִּרְאֶה
וְרִמַּח תִּהְרַג וּתְעַקֵּר וּתִשְׁבֵּר וּתִכְלֵם אֶת כָּל הַגּוֹפִיִּים הַטְּמֵאִים
שֶׁל הַקְּלָפוֹת שֶׁנִּבְרְאוּ עַל יָדֶיךָ. אַךְ פְּדָה תַּפְּדֶה אֶת כָּל הַנְּשָׁמוֹת
הַקְּדוֹשׁוֹת שֶׁבְּתוֹכָן, וְתִחַזְרֶנּוּ לְקֹדֶשׁהּ כְּמִשְׁפָּט הַרְאשׁוֹן מִנְּקוֹת
מִכָּל רַע, וַיִּאִירוּ אוֹתֵינָה הַקְּדוֹשׁ הָעוֹלָיִם כְּמִסְפַּר א"ל וַיְהִי
לְמֵאוֹרוֹת אֶחָד וְעֶשְׂרִים שְׁמוֹת אֱהִי"ה הָעוֹלָיִם כְּמִסְפַּר אָמֵת.

❖ יִכּוֹן בְּעֶשְׂרִים וְאַחַד שְׁמוֹת אֱהִי"ה. וְלֹא יוֹצִיאֵם בְּפֶה:

אהי"ה אהי"ה אהי"ה אהי"ה אהי"ה אהי"ה אהי"ה אהי"ה
אהי"ה אהי"ה אהי"ה אהי"ה אהי"ה אהי"ה אהי"ה אהי"ה
אהי"ה אהי"ה אהי"ה אהי"ה אהי"ה אהי"ה אהי"ה אהי"ה

❖ אַחַר כֵּן יִכּוֹן בְּשֵׁם קדוּשׁ זֶה לְקַרְעַ כַּח הַשָּׁטָן שְׂלֵא
יִטְמָאֵהוּ בְּקָרִי, חֵס וְשָׁלוֹם: קָרַע שָׁטָן

❖ אַחַר כֵּן יִכּוֹן בְּמַחְשָׁבָה בְּלִבֵּד בְּשֵׁם אֱלֹהִים וַיֹּאמֶר:
יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי, שְׁתַּפְּרֵס כְּנַפְיֶךָ עַל
נַפְשִׁי, רוּחִי וְנִשְׁמָתִי, בַּעֲלוֹתָם לְהִרְאוֹת אֶת פְּנֵיךָ, לְהַעֲלוֹתָם
וּלְהַסְתִּירָם וּלְהַעֲלִימָם מִן הַחַיִּצוֹנִים בְּשִׁמְךָ הַקְּדוּשׁ שֵׁם אֱלֹהִים
וַיֹּאִיר שֵׁם זֶה בְּכָל צְרוּפָיו וּמְלוֹאָיו וּמְסֻפְרָיו. וַיַּעֲלוּ נַפְשִׁי,
רוּחִי וְנִשְׁמָתִי, אֶל יְסוּד דְּשְׁכִינְתָא קְדִישָׁא נוֹקְבָא דְזַעִיר אֲנָפִין
לְעוֹרַר שֵׁם מִין נוֹקְבִין וּלְקַבֵּל שֵׁם מִים דְּכוּרִין, וְתַעֲשֶׂה בְּאֵר
מִים נוֹבְעִים.

❖ יֹאמֶר הַפְּסוּק, וַיִּכּוֹן רָאשֵׁי תְּבוֹת בְּא"ר: נַפְשִׁי אֲוִיתִיךָ
בְּלִילָה אַף רוּחִי בְּקֶרְבִי אֲשַׁחֲרֶךָ.
❖ בְּרֵאשׁ חֲדָשׁ יוֹסִיף ב' פְּסוּקִים אֵלָיו: וְגַם הַכְּהֻנִּים הַנְּגַשִּׁים
אֶל יְהוָה יִתְקַדְּשׁוּ פֶן יִפְרֹץ בָּם: וּבְנֵי דָן חַשִּׁים: (יִכּוֹן
שְׁבַכַח פְּסוּקִים אֵלָיו יַעֲלוּ נִיצוּצוֹת הַקְּדוּשָׁה מִקְּלַפַּת
הַנְּחָשׁ אֶל הַיְסוּד הַנְּקָרָא "חִי").
❖ יִסִּים בְּפְסוּק זֶה: תוֹרָה צְוָה לָנוּ מֵשָׁה מוֹרְנָשָׁה קְהֵלֶת
יַעֲקֹב.